

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

לפני כב' השופט עופר גרוסקופף

המבקש:

משה הייט

באמצעות באי הכוח המייצגים עו"ד גיל רון,
עו"ד אהרון רבינוביץ ועו"ד נדב מיארה

נגד

המשיבה:

Verifone Systems Inc

באמצעות ב"כ עו"ד יוסף אשכנזי, עו"ד משה יעקב
ועו"ד יעל צ'רבינסקי

1

פסק דין

(דחיית בקשה לאישור תובענה ייצוגית)

2

3 מונחת לפניי בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית בטענה לפרט מטעה בשלושה דוחות כספיים
4 שפורסמו בשנת 2007 על ידי המשיבה, Verifone Systems Inc, חברה דואלית, שמניותיה נסחרו
5 גם בבורסה לניירות ערך בתל-אביב בהתאם להסדר הרישום הכפול. תובענה ייצוגית זו היא גלגול
6 של בקשת אישור קודמת, אשר נדחתה על-ידי בית המשפט העליון עקב מעורבותו של המבקש שם
7 בהליכי תובענה ייצוגית שהתנהלו בבית משפט בארצות-הברית, והסתיימו בפסק-דין שאישר
8 הסדר פשרה (להלן: "ההליך האמריקאי").

9

10 הטענה המרכזית עליה הסתמכה המשיבה בהתנגדותה לבקשת האישור שלפניי היא שהסדר
11 הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין בהליך האמריקאי מונע את ניהול ההליך שלפניי, מאחר שהוא
12 חל ביחס לכלל בעלי המניות של המשיבה, ובכלל זה גם בעלי מניות שרכשו את אחזקותיהם
13 בבורסה בתל-אביב. לפיכך פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה שניתן בהליך האמריקאי ממצה
14 את עילת התביעה של חברי הקבוצה הישראלים (ובכללם המבקש), ויוצר כלפיהם השתק עילה
15 המונע את ניהול התובענה דנן.

16

17 מהטעמים שיפורטו להלן הגעתי למסקנה שיש לקבל את טענות המשיבה, ולהורות על דחיית
18 בקשת האישור בשל כך שפסק הדין בהליך האמריקאי יוצר מעשה בית דין המונע הגשת תביעה
19 ייצוגית נוספת באותן עילות בישראל. עם זאת, מטעמים שיפורטו להלן, מצאתי לנכון לפסוק
20 למבקש ולבאי כוחו גמול בגין תרומת ההליך שלפניי להגדלת היקף הפיצוי שחברי קבוצה
21 ישראלים קיבלו במסגרת ההליך האמריקאי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

א. רקע עובדתי

- 1
- 2
- 3 1. המשיבה, Verifone Systems, Inc (ובשמה הקודם: Verifone Holdings, Inc), הינה חברה
- 4 המאוגדת במדינת דלאוור בארצות-הברית, ואשר עוסקת בפיתוח פתרונות ומערכות לתשלומים
- 5 אלקטרוניים מאובטחים (להלן: "ורيفون" או "המשיבה").
- 6
- 7 2. מניות וריפון נסחרות בבורסה לניירות ערך בניו-יורק (NYSE), ובתקופה שבין יולי 2006 ליולי
- 8 2010, מניות וריפון נסחרו גם בבורסה לניירות ערך בתל-אביב, בהתאם להסדר הרישום הכפול
- 9 הקבוע בפרק ה'3 לחוק ניירות ערך, התשכ"ט-1968 (להלן: "הסדר הרישום הכפול").
- 10
- 11 3. המבקש, מר משה הייט (להלן: "מר הייט" או "המבקש"), הינו אזרח ישראל, אשר רכש בבורסה
- 12 בתל-אביב את מניות המשיבה במועדים שונים (ביום 16.9.2007 רכש 35 מניות וריפון בסכום של
- 13 5,534 ש"ח, ביום 22.10.2007 רכש 35 מניות נוספות בסכום של 6,052 ש"ח וביום 3.12.2007 רכש
- 14 30 מניות נוספות תמורת 4,008 ש"ח (נספח 4 לבקשת האישור). ויובהר, רכישות המבקש לא
- 15 בוצעו במסגרת הנפקה לציבור של מניות המשיבה, אלא במהלך המסחר השוטף במניות המשיבה
- 16 בבורסה של תל אביב (דהיינו המדובר ברכישה בשוק המשני).
- 17
- 18 4. ביום 3.12.2007 פרסמה וריפון דיווח מידי בארצות-הברית ובisrael, במסגרתו הודיעה כי
- 19 במהלך ההכנה לביקורת הדוחות הכספיים לשנת הכספים שהסתיימה ביום 31 באוקטובר 2007,
- 20 התגלו אצלה טעויות בדוחותיה הכספיים התקופתיים שפרסמה בשלושת הרבעונים הראשונים
- 21 של השנה (הדיווח מיום 3.12.2007 צורף כנספח 8 לבקשת האישור; הדוחות הכספיים מיום
- 22 7.3.2007, מיום 30.5.2007 ומיום 11.9.2007 צורפו כנספחים 5 – 7 בהתאמה לבקשת האישור).
- 23 ביום 20.8.2008 פרסמה וריפון את הדוחות המתוקנים (נספחים 12 – 14 לבקשת האישור).
- 24
- 25 5. לאחר פרסום דבר הטעויות הוגשו נגד וריפון 16 תובענות בארצות-הברית, מתוכן עשר בקשות
- 26 לאישור תובענות כייצוגיות ושש בקשות לאישור תביעות נגזרות. ביום 5.2.2008 הוחלט על איחוד
- 27 הדיון בתשעה מן ההליכים הייצוגיים בפני בית המשפט הפדרלי בקליפורניה (*In re Verifone*
- 28 *Holdings, Inc. Securities Litigation*, Civil Action C 07-6140 MHP).
- 29
- 30 גורמים שונים התמודדו בבית המשפט הפדרלי בקליפורניה על המינני לתפקיד התובע המייצג
- 31 בהליך המאוחד ("lead plaintiff"), וביניהם מספר גופים מוסדיים ישראלים ("הפניקס",
- 32 "הראלי", "כלל פיננסים", "פריזמה", "בטוחה ניהול השקעות" ו"שיר בית השקעות"). בסופו של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 דבר בחר בית המשפט הפדרלי בקליפורניה למנות לתפקיד זה גוף בשם "National Elevator
- 2 Fund".
- 3
- 4 6. ביום 27.1.2008 הגיש מר דוד שטרן (להלן: "מר שטרן") בקשה לאישור תובענה כייצוגית נגד
- 5 וריפון בבית המשפט המחוזי מרכז. עילת הבקשה הייתה "אחריות לנזק בשל פרט מטעה בהודעה
- 6 או במסמך" לפי סעיף 38ג. לחוק ניירות ערך. בבקשה נאמר כי מר שטרן מבקש לייצג את כלל
- 7 רוכשי מניות וריפון בבורסה לניירות ערך של תל-אביב בתקופה שבין יום 7.3.2007 (מועד פרסום
- 8 הדוח הכספי השגוי הראשון) ועד ליום 2.12.2007, ושהחזיק במניה ביום 3.12.2007 (יום פרסום
- 9 הדוח המיידני בישראל שבו נחשפה הטעות). הליך זה, ת"צ (מרכז) 3912-01-08 שטרן נ' Verifone
- 10 Holdings, Inc., יכונה להלן: "בקשת שטרן".
- 11
- 12 7. ביום 31.3.2008 הגישה וריפון בקשה לסילוק בקשת שטרן על הסף, ולחליפין, בקשה להורות על
- 13 עיכוב הליכים עד להכרעה בהליך האמריקאי.
- 14
- 15 בדיון שנערך ביום 25.5.2008 הגיעו בעלי הדין בבקשת שטרן להסכמה דיונית לפיה בית המשפט
- 16 יידרש תחילה לשאלת הדין החל על הבקשה לאישור בישראל. בהחלטה מיום 11.9.2008 קבעה
- 17 הנשיאה הילה גרסטל, כי הדין החל על התובענה הוא הדין האמריקאי. על החלטה זו הגיש מר
- 18 שטרן בקשת רשות ערעור (רע"א 8517/08). ביום 27.1.2010 הורה בית המשפט העליון על מחיקת
- 19 בקשת רשות הערעור, והחזרת התיק לבית המשפט המחוזי, לצורך הכרעה בבקשה לעיכוב הדיון
- 20 שהגישה המשיבה.
- 21
- 22 ביום 26.4.2010 הורה בית המשפט המחוזי, לבקשת וריפון, על עיכוב ההליך עד להכרעה בהליך
- 23 בארצות-הברית. ביום 24.5.2010 הגיש מר שטרן בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט
- 24 המחוזי מיום 26.4.2010 (רע"א 3973/10). ביום 22.8.2010 הגיש מר שטרן בקשה לבית המשפט
- 25 המחוזי לביטול ההחלטה על עיכוב ההליכים, ועיון מחדש בהחלטה מיום 11.9.2008 בעניין הדין
- 26 החל, נוכח פסק הדין של בית המשפט העליון בארצות-הברית בפרשת *Morrison v. Nat'l Austl.*
- 27 *Bank Ltd.*, 561 U.S. 247 (2010) (להלן: "פרשת Morrison"), אשר הגביל את סמכותם של
- 28 בתי משפט אמריקאים לדון בתביעות שעניינן מסחר בניירות ערך המבוצע מחוץ לארצות הברית.
- 29 ביום 25.8.2011 קבעה הנשיאה, השופטת גרסטל, כי אין בפסק-הדין בפרשת Morrison כדי
- 30 לשנות את החלטתה לגבי תחולת הדין הזר. בעקבות זאת תוקנה בקשת רשות הערעור שהוגשה
- 31 לבית המשפט העליון, כך שתתייחס לשתי ההחלטות האמורות של הנשיאה גרסטל.
- 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 ביום 4.2.2013 הודיע מר שטרן לבית המשפט העליון כי הוא מסכים שההליך בארץ יעוכב, תוך
2 שתישמר לו האפשרות לחדשו, וביום 10.2.2013 הורה בית המשפט העליון על עיכוב ההליכים
3 בבקשת שטרן.
4
- 5 8. ביום 9.8.2013 הגישו וריפון והתובע המייצג בארצות-הברית, בקשה לבית המשפט הפדרלי
6 בקליפורניה, לאישור מקדמי של הסדר פשרה שגובש בין הצדדים (להלן: "**הסדר הפשרה**
7 **האמריקאי**" או "**הסדר הפשרה**"; הבקשה לאישור הסדר הפשרה והסדר הפשרה צורפו כנספחים
8 25 – 26 לבקשת האישור).
9
- 10 להלן עיקרי הסדר הפשרה האמריקאי:
11
- 12 8.1. הקבוצה עליה חל ההסדר כוללת את כל מי שרכש את מניות המשיבה מיום 31.8.2006 עד
13 יום 1.4.2008 (למעט נושאי משרה במשיבה ובני משפחותיהם), בכל בורסה מקומית, זרה או
14 בדרך אחרת ("on any domestic or foreign exchange or otherwise"; סעיף 1.3 להסדר
15 הפשרה).
16
- 17 8.2. סכום הפשרה הכולל הוא 95 מיליון דולר של ארצות-הברית, ממנו יקבל בא-הכוח המייצג
18 שכר-טרחה, כאשר השכר שהתבקש עמד על 20% מסכום הפשרה בתוספת הוצאות (סעיפים
19 1.16, 1.22 ו-5.2(c) להסכם, נספח A1 להסדר הפשרה).
20
- 21 8.3. על ההסכם תישלח הודעה לחברי הקבוצה שניתן לאתרם במאמץ סביר (סעיף 6(a) לנספח A
22 להסדר הפשרה).
23
- 24 8.4. תפורסם מודעה על ההסכם בשלושה עיתונים: "Investor's Business Daily", "Globes" ו-
25 (קרי, העיתון הישראלי "גלובס") ו-"The Business Wire" (סעיף 6(b) לנספח A להסדר
26 הפשרה).
27
- 28 8.5. על כל חבר בקבוצה להוכיח את זכאותו לקבלת פיצוי על-ידי שליחת טופס מתאים תוך 90
29 ימים לאחר משלוח ההודעה על ההסכם (סעיף 5.4 להסדר הפשרה).
30
- 31 8.6. לבא-הכוח המייצג שיקול דעת להתיר הגשה של טפסי הזכאות גם לאחר תקופה זו, אם
32 נותרה בקופת ההסדר יתרה שלא חולקה (סעיף 5.5 להסדר הפשרה).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 8.7. יתרה שתיוותר בקופת ההסדר לאחר תקופה של שישה חודשים, תחולק במידת האפשר
- 2 לחברי הקבוצה שפנו לקבלת פיצוי ושהוכיחו את זכאותם. ככל שתיוותר יתרה לאחר חלוקה
- 3 נוספת זו היא תיתרם למטרה ציבורית (ארגון המקנה סיוע משפטי לנוקדים ; סעיף 5.6
- 4 להסדר הפשרה).
- 5
- 6 8.8. כל חבר בקבוצה רשאי להתנגד לאישור ההסכם (סעיפים 10 ו-12 לנספח A להסדר הפשרה).
- 7
- 8 8.9. כל חבר בקבוצה רשאי גם להודיע כי ברצונו לצאת מן הקבוצה (סעיף 11 לנספח A להסדר
- 9 הפשרה).
- 10
- 11 8.10. אישור הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה (סעיף 8 לנספח A להסדר
- 12 הפשרה).
- 13
- 14 9. ביום 15.10.2013 נתן בית המשפט הפדרלי בקליפורניה (השופט Edward M. Chen) אישור
- 15 מקדמי להסדר הפשרה האמריקאי ונקבעו מועדים למשלוח הודעות לחברי הקבוצה (נספח 30
- 16 לבקשת האישור). ביום 6.11.2013 פורסמה מודעה בעיתון "גלובס" בנוגע להליך בארצות-הברית
- 17 (נספח 31 לבקשת האישור).
- 18
- 19 ביום 30.12.2013 הגיש מר שטרן התנגדות לאישור הסדר הפשרה בבית המשפט הפדרלי
- 20 בקליפורניה, בשמו ובשם הקבוצה שביקש לייצג בבקשת שטרן (נספח 33 לבקשת האישור). ביום
- 21 14.2.2014 נערך בבית המשפט הפדרלי בקליפורניה דיון בעניין התנגדותו של מר שטרן, בנוכחות
- 22 מר שטרן, אחד מבאי הכוח המייצגים בבקשת שטרן ובבקשה שלפניי, עו"ד גיל רון, ועורך-דין
- 23 אמריקאי שנשכר על-ידם (נספח 36 לבקשת האישור).
- 24
- 25 ביום 18.2.2014 דחה בית המשפט הפדרלי בקליפורניה את התנגדותו של מר שטרן, תוך שקבע
- 26 שההסדר הוגן וראוי, והציע לערוך פרסומים נוספים בישראל על דבר ההסכם (נספח 37 לבקשת
- 27 האישור).
- 28
- 29 ביום 20.2.2014 הודיעה התובעת המייצגת בהליך האמריקאי כי תישלח הודעות נוספות לחברי
- 30 הקבוצה בישראל, כי תפורסם מודעה נוספת בעברית בעיתון "גלובס", וכי יוארך המועד להגשת
- 31 טפסי הזכאות לחברי הקבוצה בישראל (להלן: "תוכנית היידוע"; נספח 39 לבקשת האישור).
- 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 ביום 25.2.2014 אישר בית המשפט הפדרלי בקליפורניה את ההסדר והוא קיבל תוקף של פסק דין
2 (להלן: "**הפסק האמריקאי**" או "**פסק-החוץ**"; נספח 43 לבקשת האישור).
3
- 4 10. בעקבות מתן הפסק האמריקאי הגיש מר שטרן בקשה לבית המשפט העליון לחידוש ההליכים
5 בבקשת **שטרן**.
6
- 7 ביום 2.4.2015 ניתן פסק הדין בבקשת רשות הערעור שהגיש מר שטרן (רע"א 3973/10. להלן: "**פס"ד שטרן**").
8 בית המשפט העליון דן בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה רשות ערעור, ודחה
9 את הבקשה לאישור התביעה כייצוגית, לאחר שהכיר בפסק-החוץ שאישר את הסדר הפרשה
10 האמריקאי, ביחס למר שטרן בלבד, וקבע שהוא מקים מעשה בית דין כלפי מר שטרן נוכח
11 מעורבותו בהליך האמריקאי.
12
- 13 בית המשפט העליון הבהיר כי ההכרה בפסק האמריקאי הינה ביחס למר שטרן בלבד:
14
- 15 ההשלכה של ההכרה בפסק הזר היא כלפי המבקש בלבד, ולא כלפי הקבוצה
16 בישראל. בייחוד כך הוא הדבר שעה שהטענות באשר לפגיעה בזכות חברי הקבוצה
17 להליך הוגן לא נדונו על-ידינו לגופן, שכן המבקש עצמו חסום מהעלותן ... בפסק-
18 דיני לא נערכה בחינה של גוף הטענות בקשר לזכותם של חברי הקבוצה בישראל
19 להליך הוגן. זאת, שכן המבקש עצמו חסום מהעלאת טענות אלו לאחר שהוא העלה
20 אותן בארצות-הברית והן נדחו שם. על-כן, אם בעתיד יועלו טענות אלו על-ידי חבר
21 אחר בקבוצה בישראל, ייתכן שיהא על בית המשפט המוסמך להידרש אליהן
22 לגופן. מן הסתם, גם בבחינה זו יינתן משקל לקביעות שנעשו בבית המשפט
23 בקליפורניה (שם, בפסקאות 41 ו-43).
24
- 25 11. ביום 13.5.2015 הוגשה הבקשה לאישור תובענה כייצוגית שלפניי. אין חולק כי עילת התביעה
26 בבקשה דנן, כמו גם חברי הקבוצה בשמם מתבקש ניהול התובענה, זהים לאלו בבקשת **שטרן**.
27
- 28 12. למען שלמות התמונה יצוין כי בין מר שטרן (אשר בקשתו נדחתה כאמור בפס"ד **שטרן**), לבין מר
29 הייט (המבקש בהליך הנוכחי) קיים הסכם לפיו מר שטרן נושא ב-40% מהוצאות ההליך שהגיש
30 מר הייט, ומר שטרן יהיה זכאי ל-40% מהגמול שיפסק למר הייט (נספח 9 לתגובת המשיבה
31 לבקשה). בנוסף, באי הכוח המייצגים בבקשת **שטרן** הם גם באי הכוח המייצגים בהליך שלפניי,
32 והם אף ייצגו את מר שטרן בהליך ההתנגדות שהגיש במסגרת ההליך האמריקאי.
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

13. במסגרת ההליך האמריקאי נשכרו שירותיה של חברת Gilardi and Co. לשמש כ"מנהלת התביעות", דהיינו כגורם האחראי על טיפול בתביעות שיוגשו ועל חלוקת כספי הפיצויים במסגרת הסדר הפשרה (להלן: "**Gilardi**" או "**מנהלת התביעות**"). בעקבות הגשת הבקשה דנא פנתה וריפון ל-Gilardi בבקשה לקבל ממנה נתונים על אופן ביצוע הסכם הפשרה. תחילה העבירה Gilardi למשיבה נתונים חלקים, וכתוצאה מכך פנתה המשיבה לבית המשפט הפדרלי בקליפורניה בבקשה לגילוי מסמכים. בעקבות זאת, הסכימה Gilardi להעביר למשיבה פרטים נוספים, בכפוף לקבלת צו חיסיון על אותם המסמכים. ביום 23.3.2016 הורתי על מתן צו איסור פרסום חלקי ביחס למסמכים והנתונים אשר העבירה Gilardi.

ב. תיחום המחלוקת

14. יריעת המחלוקת בין הצדדים היא רחבה, ומשתרעת לפחות על שלושה מישורים שונים: **ראשית**, מהן השלכותיו של פסק-החוץ המאשר את הסדר הפשרה האמריקאי על האפשרות לנהל תביעה ייצוגית בישראל; **שנית**, האם וריפון נושאת באחריות כלפי חברי הקבוצה, רוכשי מניות בשוק המשני, בגין פרסום פרט מטעה בשלושת הדוחות הכספיים השגויים שפרסמה בשנת 2007; **שלישית**, מהו הנזק שנגרם לחברי הקבוצה בעקבות הפרסומים המטעים.

15. הכרעה בכל אחד משלושת המישורים הללו מחייבת התייחסות לסוגיות שונות, חלקן מורכבות ותקדימיות. וריפון סברה כי די בטענותיה המקדמיות, הנוגעות רובן ככולן למישור הראשון, דהיינו להשלכות הפסק האמריקאי על האפשרות לנהל תובענה ייצוגית בישראל, כדי להביא לדחיית התובענה, וביקשה להעלותן במסגרת בקשה לסילוק על הסף. בדיון קדם המשפט הראשון בתיק, שהתקיים עוד קודם להגשת התגובה לבקשת האישור (וכן בהחלטה מיום 25.8.2015), הבהרתי למשיבה כי הסיכוי שבית המשפט יאפשר את פיצול הדיון בשלב בקשת האישור הינו קלוש, וכי ככל שלשיתתה טענותיה המקדמיות חזקות דיין, באפשרותה לשקול להתבסס עליהן בלבד בשלב בקשת האישור, תוך שמירת זכותה להעלות טענות הנוגעות למישור השני והשלישי במסגרת הדיון בתובענה גופה. לאור עמדה זו הודיעה המשיבה כי לא תגיש בקשה לסילוק על הסף (ראו הודעתה מיום 21.9.2015), ובתגובתה לבקשת האישור הודיעה כי "**תמקד את תגובתה לבקשת האישור בטענות מקדמיות ובטענות ביחס לדין החל**" וכי לא תטען בשלב זה "**לגופן של עילות התובענה הנטענות (הטענה להפרת סעיפים 38ג. ו- 52 לחוק ניירות ערך) ולא תתייחס לנזקים הנטענים, תוך שמירת כל זכויותיה לטעון בעניין זה בשלבים מאוחרים יותר, ככל שיהיה בכך צורך**".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

16. לאור בחירה דיונית זו של המשיבה הצטמצמה במידה ניכרת יריעת המחלוקת בה יש לעסוק במסגרת החלטה זו, והועמדה בעיקר על השאלה האם פסק-החוק המאשר את הסדר הפשרה האמריקאי יוצר מעשה בית דין, המונע את ניהול התובענה הייצוגית בישראל.
17. ויובהר, שאלת מעמדו של הפסק האמריקאי נידונה אמנם בפס"ד שטרן, ואולם בית המשפט העליון לא הכריע בעניין זה, אלא הסתפק בקביעה כי כלפי המבקש באותו עניין (מר שטרן) יצר פסק-החוק מעשה בית דין באופן אישי, מאחר שהתייצב (בעצמו ובאמצעות באי כוחו) לדיונים שהתקיימו בהסדר הפשרה האמריקאי בבית המשפט הפדרלי בקליפורניה. לעומת זאת, ביחס לחברי קבוצה אחרים, כדוגמת המבקש בענייננו (מר הייט), אשר לא נטלו חלק באופן אישי בהליכי הפשרה שהתנהלו בארצות-הברית, נמנע בית המשפט העליון מקביעת ממצא מחייב בשאלת השלכתו של הפסק האמריקאי על יכולתם לנהל תובענה בישראל (וראו הציטוט שהובא בפסקה 10 לעיל).
18. ואולם, בעוד שבית המשפט העליון נמנע מלקבוע בפס"ד שטרן ממצא סופי ומחייב ביחס להשלכתו של פסק-החוק המאשר את הסדר הפשרה האמריקאי על עניינם של חברי הקבוצה שלא נטלו חלק בדיונים שהתקיימו בארצות-הברית, הוא הבהיר היטב את מסגרת הדיון הראוי לבחינת טענותיהם. להלן אעמוד על העקרונות הללו, שנקבעו על ידי הנשיא אשר גרוניס, בהסכמת השופטים נעם סולברג ועוזי פוגלמן, והמהווים את מסגרת הדיון לבחינת טענות הצדדים במסגרת בקשת האישור שלפניי:
- א. פסק-חוק המאשר הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, יכול ליצור מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה, באופן שימנע מהם לנהל הליכים נוספים בישראל ביחס לאותה עילת תביעה או אותה פלוגתא, ובלבד שיעבור הליך "קליטה" בישראל על פי הדין הישראלי, ושמתיימרים בו התנאים ליצירת מעשה בית דין (לפי הדין הישראלי, ולפי חלק מהדעות, גם לפי הדין הזר).
- ב. על מנת שפסק-חוק ייקלט בישראל לצורך יצירת מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה באופן המונע מהם לנהל הליכים בישראל, אין הכרח לנקוט הליך של הכרזה על פסק הדין כאכיף לפי סעיפים 3 – 10 לחוק אכיפת פסקי חוץ, התשי"ח - 1958, או המצהיר על הכרה ישירה בפסק הדין לפי סעיף 11(א) לחוק אכיפת פסקי חוץ, אלא ניתן גם לקלוט את פסק-החוק על דרך של הכרה עקיפה או "אגבית" לפי סעיף 11(ב) לחוק אכיפת פסקי חוץ. למעשה, כשמדובר בטענה למעשה בית דין מחמת קיומו של פסק-חוק הממצה את העילה או מכריע בפלוגתא, המסלול המתאים הוא לרוב הכרה עקיפה בפסק-החוק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- ג. המבחן לקליטתו של פסק-חוץ בדרך של הכרה עקיפה לפי סעיף 11(ב) לחוק אכיפת פסקי חוץ
הוא האם בית המשפט "ראה שמן הדין והצדק לעשות כן". מבחן כללי זה חל גם ביחס
לקליטת פסק-חוץ המאשר הסדר פשרה שניתן במסגרת תובענה ייצוגית.
- ד. בבואו להפעיל את מבחן ה- "מן הדין והצדק" בהקשר של קליטת פסק-חוץ המאשר הסדר
פשרה בתובענה ייצוגית, על בית המשפט לשקול את אותם תבחינים מרכזיים אותם ראוי
לשקול בהקשר הכללי של קליטת פסק-חוץ: האם פסק-החוץ ניתן בסמכות? האם נפגעה
זכותו של בעל הדין להליך הוגן? האם הכרה בפסק הדין תפגע בתקנת הציבור? עם זאת, את
התבחינים הללו יש להפעיל בזהירות יתרה, שמא יפגעו זכויותיהם של חברי הקבוצה, שאינם
נוכחים בהליך הייצוגי. זהירות יתרה זו נדרשת בשל כך ש"בהסדר פשרה בתובענה ייצוגית
טמון פוטנציאל רב לקיפוח זכויותיהם של חברי הקבוצה המיוצגת" (פסקה 18 בפס"ד
שטרן).
- ה. מבחינה אופרטיבית, המשמעות של אותה זהירות יתרה בהפעלת מבחן ה- "מן הדין והצדק"
היא כדלהלן:
1. ביחס לדרישה כי פסק-החוץ ניתן בסמכות: "כאשר עסקינן בתובענה ייצוגית שהתנהלה
בחוץ-לארץ, הרי שנוכח האינטרסים השונים העומדים על הפרק שעליהם עמדנו לעיל,
יש מקום לדרוש כי לבית המשפט הזר יהיה גם קשר ממשי לסכסוך הנדון בתובענה
הייצוגית" (פסקה 24 בפס"ד שטרן. ההדגשה במקור).
 2. ביחס לדרישה לייצוג הוגן בהליך, הרי שיש לבחון האם נשמרו זכויותיהם של חברי
הקבוצה. דרישה זו כוללת שלושה אלמנטים: "ראשית, קבלת הודעה נאותה על קיומו
של ההליך ומתן הזדמנות להשתתף בו; שנית, מתן הזדמנות לפרוש מן ההליך;
ושלישית, ייצוג הולם על-ידי התובע המייצג (ובא-כוחו) לכל אורך ניהול ההליך" (פסקה
25 בפס"ד שטרן).
 3. ביחס לשיקולי מדיניות כלליים הרי שבית המשפט מציין כי "בחינת תוצאת התובענה
הייצוגית בבית המשפט הזר לגופה (או בחינת הסדר פשרה שאושר במדינה זרה לגופו)
תעשה רק במקרים שבהם התוצאה חורגת באופן ברור ובולט מהסביר. באופן דומה, גם
אי-הכרה של פסק-החוץ מן הטעם שהדבר נוגד את תקנת הציבור תעשה במקרים
חריגים בלבד" (פסקה 33 בפס"ד שטרן).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

4. העובדה שהטענות נגד ההכרה בפסק-החוץ כבר נידונו על ידי בית המשפט הזר אינה מונעת העלאתן בבית המשפט הישראלי, ואולם "יש ליתן משקל לכך שטענות המועלות נגד הכרה בפסק-החוץ כבר נדונו והוכרעו בבית המשפט הזר. בנוסף, יש ליתן משקל מכריע לכך שבעל הדין המעלה בישראל את הטענות נגד ההכרה בפסק-החוץ העלה את טענותיו אלו בעצמו בבית המשפט הזר, וטענותיו שם נדחו" (פסקה 33 בפס"ד שטרן).
- ו. ככל שימצא כי יש לקלוט את פסק-החוץ המאשר הסדר פשרה במשפט הישראלי יש לבחון האם הוא יוצר מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה הנטענת בהליך הישראלי. נראה כי נטייתו של הנשיא גרוניס היא להניח שדרישה זו יש לבחון במצטבר על פי דרישות הדין הישראלי להוכחת מעשה בית דין ועל פי דרישות הדין הזר (כאשר אם דרישות אלו לא הוכחו, ניתן להיעזר בחזקת שוויון הדינים).
19. כמובהר, השאלה המרכזית אותה העמידו הצדדים לבחינה בשלב הדיון הנוכחי היא האם פסק-החוץ המאשר את הסדר הפשרה האמריקאי יוצר מעשה בית דין המונע ניהול תובענה ייצוגית בישראל באותו עניין. בחינת שאלה זו על פי המתווה שהוצג בפס"ד שטרן מצריכה התייחסות לשאלות הבאות:
- א. האם הפסק האמריקאי ניתן בסמכות, ובכלל זה האם לבית המשפט הפדרלי בקליפורניה קשר ממשי לסכסוך לגביו מתבקש ניהול תובענה ייצוגית בישראל?
- ב. האם האינטרס של חברי הקבוצה בשמם מתבקש האישור לניהול תובענה בהליך שלפני (להלן: "חברי הקבוצה הישראלים") זכה לייצוג הולם?
- ג. האם קיימים שיקולים הנוגעים לתקנת הציבור, או שיקולים אחרים, ובהם השיקול כי התוצאה חורגת באופן ברור ובולט מהסביר, המצדיקים הימנעות מהכרה בפסק-החוץ?
- ד. בהנחה שיש לקלוט את הפסק האמריקאי למשפט הישראלי, האם הוא יוצר מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה הישראלים?
20. לבחינת שאלות אלו, בראי הטענות שהעלו הצדדים לגביהן, אפנה עתה. ויובהר, השלב בו אנו מצויים הוא שלב אישור ניהול התובענה כייצוגית. לפיכך המבחן בו על המבקש לעמוד הוא מבחן "האפשרות הסבירה" שהשאלות המהותיות יוכרעו לטובת הקבוצה, הקבוע בסעיף 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006. יחד עם זאת, מבחן זה מופעל בשים לב להיקף המידע שהועמד לפני בית המשפט על ידי המשיבה. בעניין בו עסקינן טרחה המשיבה, והעמידה לרשות בית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 המשפט מידע רב יחסית, שלחלקו אתייחס בהמשך הדברים. מידע זה מאפשר הערכה מושכלת
2 וטובה של סיכויי התביעה ביחס לסוגיות שהועמדו לדיון בשלב בקשת האישור.
3

4 ג. האם הפסק האמריקאי ניתן בסמכות?

5 21. אין ספק כי הסדר הפשרה האמריקאי בו עסקינן, ופסק-החוץ המאשר אותו, כוללים במסגרת
6 חברי הקבוצה לא רק מחזיקי ניירות ערך אשר רכשו את אחזקותיהם בבורסה בניו-יורק, אלא
7 גם מחזיקי ניירות הערך אשר רכשו את אחזקותיהם בבורסה בתל-אביב. במילים אחרות, הפסק
8 האמריקאי ביקש להסדיר את התביעות נגד וריפון הן ביחס לפרטים המטעים שנכללו בדיווחיה
9 לבורסה בניו-יורק והן ביחס לפרטים המטעים שנכללו בדיווחיה לבורסה בתל-אביב.

10

11 בית המשפט הפדרלי בקליפורניה סבר כי הוא מוסמך על פי הדין האמריקאי לדון ולהסדיר גם
12 את עניינם של חברי הקבוצה הישראלים, וזאת גם לאחר ההכרעה בפרשת Morrison, שהגבילה
13 את סמכותם של בתי משפט בארצות-הברית לדון בתביעות שעניינן מסחר בניירות ערך המבוצע
14 מחוץ לארצות-הברית (ראו עמוד 5 להחלטת בית המשפט הפדרלי בקליפורניה מיום 18.2.2014,
15 אשר צורפה כנספח 37 לבקשת האישור). כך סברה גם הנשיאה גרסטל בהחלטתה מיום 25.8.2011
16 בבקשת שטרן (ראו פסקה 5(ו)). מכל מקום, המבקש בענייננו נמנע מלטעון כי בית המשפט הפדרלי
17 בקליפורניה לא היה מוסמך לתת את פסק-החוץ ביחס לחברי הקבוצה הישראלים בשל הנפק
18 בפרשת Morrison, וממילא שאלת הסמכות לפי הדין האמריקאי לא הייתה שנויה למיטב הבנתי
19 במחלוקת (ככל שהייתה שנויה במחלוקת, הייתי פוסק כי לפי הראיות שלפניי היה בית המשפט
20 הפדרלי בקליפורניה מוסמך לדון בסכסוך לפי דיני ארצות-הברית).
21

22 להשלמת התמונה יצוין כי המבקש טען בבקשת האישור כי אין להכיר בפסק-החוץ מאחר שחברי
23 הקבוצה אינם מתגוררים בארצות-הברית ולא נתנו הסכמתם לניהול ההליך האמריקאי, וזאת
24 בשים לב להוראת סעיף 6(א)(3) לחוק אכיפת פסקי חוץ, הקובע כי "**פסק-חוץ לא יוכרז אכיף אם**
25 **הוכח לבית המשפט אחד מאלה: ... (ג) הפסק ניתן על ידי בית משפט שלא היה מוסמך לתתו**
26 **על-פי כללי המשפט הבין-לאומי הפרטי החלים בישראל**". ואולם הוראה זו, המגנה במקרה
27 הרגיל על נתבע מפני כפיית התדיינות במדינה שאין לו זיקה אליה, אינה יכולה להיות מוחלטת,
28 כפשוטה, ביחס להכרה אגבית בפסק-חוץ שניתן במסגרת תובענה ייצוגית לצורך יצירת מעשה
29 בית דין כלפי חברי קבוצת התובעים בשמם נוהלה התובענה. אם תאמר אחרת, הרי שפסק-חוץ
30 בתובענה ייצוגית לא ניתן יהיה לקלוט במקרה הרגיל לתוך המשפט הישראלי, שהרי ברובם
31 המוחלט של המקרים מנוהלים הליכים אלו בשיטה של opt-out, שמשמעה כי חברי הקבוצה אינם
32 נותנים הסכמתם להיכלל בקבוצה (וראו סעיף 11 ו- 12 לחוק תובענות ייצוגיות). לא זו ההלכה
33 שיצאה מלפני בית המשפט העליון בפס"ד שטרן (וראו פסקה 22 בפס"ד שטרן).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

22. המבחן שנקבע בפס"ד שטרן במטרה למנוע מחברי הקבוצה התדיינות ייצוגית במדינה שאין להם זיקה של ממש אליה הוא מבחן ה"קשר הממשי לסכסוך" (פסקה 24 בפס"ד שטרן). אין ספק כי לבית המשפט הפדרלי בקליפורניה היה קשר ממשי לסכסוך הנוגע לחברי הקבוצה הישראלים. עסקינן בטענה לפרטים מטעים שנכללו בדיווחיה של חברה אמריקאית, אשר ניירות הערך שלה רשומים למסחר הן בבורסה בניו-יורק והן בבורסה בתל-אביב. על פי הסדר הרישום הכפול, הדיווחים ביחס לניירות ערך אלו מבוצעים על פי ההסדר המחייב בבורסה של ניו-יורק, וממילא לבית משפט אמריקאי יש קשר ממשי לסכסוך שעניינו טענות כי בדיווחים אלו היו פרטים מטעים (וזאת בין אם המניות נסחרו בבורסה בניו-יורק ובין אם נסחרו בבורסה בתל-אביב).

23. המסקנה המתבקשת היא שהפסק האמריקאי צולח בהצלחה את מבחן הסמכות.

ד. האם אינטרס חברי הקבוצה הישראלים זכה לייצוג הולם בהליך האמריקאי?

24. נאותות הייצוג הוא העניין שעמד בלב המחלוקת בין הצדדים במסגרת בקשת האישור. המבקש העלה בהקשר זה שני קווי טיעון שונים: קו טיעון מהותי וקו טיעון פרוצדורלי.

עניינו של קו הטיעון המהותי בטענה כי מאחר שהתנאים להטלת אחריות בגין פרסום פרט מטעה בשוק המשני בדין הישראלי מחמירים מהתנאים להטלת אחריות בעניין זה בדין האמריקאי, הרי שעצם ההתייחסות הזו לחברי הקבוצה הישראלים וליתר חברי הקבוצה (דהיינו לרוכשי המניות בבורסה בניו-יורק. להלן: "**חברי הקבוצה האמריקאים**") מהווה, כשלעצמה, ייצוג בלתי הולם של אינטרס חברי הקבוצה הישראלים. במילים אחרות, לטענת המבקש סיכויי התביעה של חברי הקבוצה הישראלים היו, מלכתחילה, טובים משמעותית מסיכויי התביעה של חברי הקבוצה האמריקאים, ועל כן יצירת הסדר אחיד, המתעלם מעניין זה, היא בלתי הוגנת כלפי חברי הקבוצה הישראלים. להלן אתייחס לטענה זו כ"**טענה לפגם מהותי בייצוג ההולם**".

עניינו של קו הטיעון הפרוצדורלי בפגמים שנפלו לטענת המבקש בהליך אישור וביצוע הסדר הפשרה האמריקאי, אשר הביאו לכך שחברי הקבוצה הישראלים לא זכו לפיצוי הולם במסגרתו. כך, למשל, נטען כי ההודעות בדבר אופן הגשת התביעות על פי הסדר הפשרה, ובדבר האפשרות לצאת ממנו, נמסרו לחברי הקבוצה הישראלים באופן לקוי, וכי כתוצאה מכך רבים מהם לא ידעו כלל על הסדר הפשרה האמריקאי, ולא מימשו את זכויותיהם לפיו, דהיינו לא הגישו תביעות על פיו וגם לא הודיעו על רצונם לפרוש ממנו. להלן אתייחס לטענות אלו כ"**טענות לפגמים פרוצדורליים בייצוג ההולם**".

להלן אבחן טענות אלו כסדרן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1. **הטענה לפגם מהותי בייצוג ההולם**
25. המבקש סבור כי הסדר הפשרה האמריקאי אינו הוגן מאחר שהוא יוצר זהות מקום בו קיימת שונות. ובמה דברים אמורים? בכך שהסדר הפשרה האמריקאי אינו מבחין בין הפיצוי המוצע לחברי הקבוצה האמריקאים לבין הפיצוי המוצע לחברי הקבוצה הישראלים, וזאת למרות שקיים לשיטת המבקש הבדל מהותי בין סיכויי התביעה של חברי הקבוצה האמריקאים לבין סיכויי התביעה של חברי הקבוצה הישראלים. הטעם לכך הוא שלשיטת המבקש קיים שוני בדין החל ביחס לכל אחת מהתביעות: ביחס לתביעת חברי הקבוצה האמריקאים חלים כללי האחריות האמריקאים, המצמצמים את האחריות במקרה של הטעיה המבוצעת בשוק המשני בלבד, ודורשים כי תוכח מודעות לקיום פרט מטעה בדיווח (וזאת בשונה מהאחריות להטעיה בשוק הראשוני, שהיא אחריות ללא אשם). לעומת זאת, ביחס לתביעת חברי הקבוצה הישראלים חלים לטענת המבקש כללי האחריות הקבועים בחוק ניירות ערך הישראלי, אשר מטיל אותה רמה של אחריות מוגברת הן בגין הטעיה בשוק הראשוני והן בגין הטעיה בשוק המשני.
- על השוני האמור בדיני האחריות בגין הטעיה בשוק המשני עמדו הפרופסורים שרון חנס ואלון קלמנט במאמרם "חישוב הנזק בתובענה ייצוגית בגין הטעיה בניירות ערך" **ספר אליהו מצא 729**, 756 - 757 (2015), בציין את הדברים הבאים:
- שיטת המשפט האמריקנית מבחינה בין תביעות בגין פרט מטעה בתשקיף המתלווה להנפקה לציבור לבין כל הטעיה אחרת בניירות ערך, דוגמת הטעיה בדוח תקופתי שהגיש התאגיד. לגבי תשקיף החוק האמריקני קובע אחריות ללא אשם. לגבי הטעיות אחרות התובע נדרש להוכיח לכל-הפחות מודעות של הנתבע להטעיה. גישה זו של המשפט האמריקני משקפת עמדה שלפיה לצורכי הרתעה מן הראוי לשים דגש רב בהנפקה לציבור, כלומר בהטעיה של השוק הראשוני. כאשר המנפיק מסתיר מידע שלילי או מספק מידע חיובי שקרי בשלב ההנפקה, הוא זוכה בתקבול שהוא אינו זכאי לו. הנזק במקרה זה נגרם לכל מי שרוכש את ניירות-הערך מהמנפיק או שהוא "מתגלגל" לצד שלישי שרוכש את הנייר מאותו רוכש ראשוני כל עוד לא התגלתה ההטעיה. שונה הדבר כאשר מדובר בהטעיה שאינה בתשקיף. במקרה זה החברה אינה מרוויחה במישרין מן ההטעיה, ומכאן שהתמריץ שלה להטעות קטן יותר. מי שמרוויח מן ההטעיה (אם אכן מדובר בהסתרה של מידע שלילי או במסירת מידע לא-נכון) הוא מחזיק אחר שמכר את נייר-הערך לאחר ההטעיה ולפני שהיא נחשפה. הרווחים וההפסדים מן ההטעיה נגרמים אפוא למחזיקי נייר-הערך באופן אקראי למדי, והרווח אינו נופל במישרין לידי החברה המטעה. בנסיבות אלה המשפט האמריקני גורס כי אין להחמיר עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 המנפיקים יתר על המידה. הטעיות וטעויות יכולות ליפול בדיווחים גם בתום לב,
2 ויש להיזהר מהרתעת-יתר של המנפיקים, שעלולה אף למנוע חלק מהם מלפנות
3 לשוק ההון מלכתחילה.

4
5 המשפט הישראלי אינו מבחין, לפחות לא באופן מפורש, בין הטעיה של השוק
6 הראשוני (טעות בתשקיף) לבין הטעיה של השוק המשני. ההסדרים המשפטיים
7 המרכזיים לתביעה אזרחית בשל הטעיה זהים בשני המצבים לפי לשון החוק.
8 סעיף 31 לחוק ניירות ערך, שכותרתו "אחריות לנזק בשל פרט מטעה בתשקיף",
9 קובע אחריות של המנפיק, ושל צדדים נוספים, כלפי מי שרכש או מכר ניירות-
10 ערך ונגרם לו נזק מחמת פרט מטעה שהיה בתשקיף. אחריות זו היא אחריות
11 מוגברת, והסייגים לה מעטים. הוראה דומה [סעיף 38ג. לחוק ניירות ערך] קיימת
12 לגבי הטעיות שאינן בתשקיף.

13
14 מכאן ניתן ללמוד כי להבדיל מהמצב החוקי בשוק האמריקני, המחוקק הישראלי
15 אינו מייחס חשיבות רבה להבחנה בין הטעיה בתשקיף לבין הטעיה בדיווח אחר
16 הפוגעת רק בשוק המשני מבלי שהתאגיד מתעשר במישרין על-חשבון ציבור
17 הרוכשים של ניירות-הערך. אף שניתן לחלוק על הגיונה של גישה זו, בעיקר בשל
18 החשש שהיא עלולה להוביל למקרים של הרתעת-יתר בנוגע להטעיה של השוק
19 המשני, ברשימה זו אנו מתייחסים אליה כנתונה.

20
21 (כן ראו לאה פסרמן-יוזפוב, דיני ניירות ערך – חובת הגילוי 406 – 411, 474-475 (2009)).

22
23 26. המשיבה סוברת שאף אם יש ממש בהבחנה זו במקרה הכללי, הרי שאין היא רלוונטית לחברות
24 דואליות, הנסחרות בהתאם להסדר הרישום הכפול, כפי שהייתה וריפון בתקופה הרלוונטית
25 לתביעה. הטעם לכך הוא שלתפיסתה של המשיבה מאחר שחברות דואליות רשאיות מכוח הסדר
26 הרישום הכפול לדווח על פי הדין הזר, הרי שגם האחריות שלהן במקרים בהן הפרו את חובת
27 הדיווח צריכה להיגזר מהוראות הדין הזר, ולא מהוראות הדין הישראלי. לפיכך לשיטת המשיבה,
28 אף אם הדין הישראלי בעניין הטעיה בשוק המשני מחמיר מהדין האמריקאי, הרי שאחריותה של
29 וריפון לפרסומים המטעים צריכה להיקבע הן ביחס לחברי הקבוצה הישראלים והן ביחס לחברי
30 הקבוצה האמריקאים על פי הדין האמריקאי, וממילא היא אחריות זהה בהיקפה.

31
32 27. מחלוקת משפטית זו – דהיינו המחלוקת בשאלה האם כללי האחריות האזרחית בגין פרסום פרט
33 מטעה החלים על חברה דואלית המדווחת מכוח הסדר הרישום הכפול לפי הדין הזר הם כללי
34 הדין הישראלי או כללי הדין הזר – תפסה חלק נכבד מסיכומי הצדדים. לבקשתי הוגשה בעניין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 זה גם עמדה מפורטת מטעם רשות ניירות ערך (נייר עמדה מיום 31.7.2016 אשר הוכן על ידי עורכי
2 הדין אופיר איל וליאב וינבאום. להלן: "עמדת הרשות"). ואלה עיקריו של נייר עמדה זה:
3
4 א. רשות ניירות ערך מציינת שלשון חוק ניירות ערך אינה חד-משמעית, ועל כן שתי הפרשנויות
5 השונות המוצעות על-ידי שני הצדדים אפשריות מבחינה לשונית. בנסיבות אלה, טוענת
6 הרשות, יש לבסס את הליך הפרשנות על המטרה המוצהרת של הסדר הרישום הכפול, ולקבוע
7 שכללי האחריות בגין פרסום פרט מטעה בדוחות כספיים של חברה דואלית נקבעים לפי הדין
8 הזר (סעיפים 44 – 53, 75 – 76 לעמדת הרשות).
9
10 ב. הרקע להסדר הרישום הכפול הוא מגמה שהלכה וגברה בקרב חברות ישראליות רבות, שבחרו
11 לגייס הון בשווקי הון זרים ולא בבורסה בתל-אביב. התפתחות זו פגעה באטרקטיביות של
12 שוק ההון המקומי ובתפקודו (סעיף 10 לעמדת הרשות).
13
14 ג. לשיטת הרשות, המטרה המוצהרת של הסדר הרישום הכפול היא עידוד חברות, שניירות
15 הערך שלהן רשומים למסחר בבורסות אחרות בעולם, להירשם למסחר גם בישראל. לשם כך
16 הקל המחוקק עם אותן חברות באמצעות אי-הטלת נטל רגולטורי נוסף, ותוך שמירת הדין
17 הזר כדין העיקרי החל עליהן (סעיפים 11, 17, 19, 29 ו-76 לעמדת הרשות).
18
19 ד. הסדר הרישום הכפול מניח שחברות שמניותיהן נסחרות בחו"ל יחששו להירשם למסחר גם
20 בישראל, מכיוון שהדבר ידרוש מהן לקיים בו-זמנית שתי מערכות דיווח מורכבות נוכח
21 ההבדלים בין שיטות המשפט השונות (שפת הדיווח, מועדי הדיווח, תכני הדיווח וכללי
22 האחריות, כפי שהם באים לידי ביטוי בחקיקה, בפסיקה ובאכיפת הרשויות) (סעיף 12 לעמדת
23 הרשות). לכן, ההסדר מציע לחברות לרשום את ניירות הערך שלהן למסחר גם בישראל
24 בהתבסס על דיווחיהן לפי הדין הזר החל עליהן (סעיף 9 לעמדת הרשות).
25
26 ה. הסדר הרישום הכפול מניח שהחובות שיחולו על חברות דואליות יהיו בעיקרן חובות מכוח
27 הדין הזר, ולא יושתו עליהן חובות נוספות מכוח הדין המקומי (סעיף 16 לעמדת הרשות).
28 ההסדר יוצא מנקודת הנחה שדין זר החל על המסחר בבורסות זרות מסוימות, "איכותיות",
29 יספק הגנה נאותה גם על המשקיעים שירכשו את ניירות הערך הללו בבורסה בתל-אביב (סעיף
30 12 לעמדת הרשות).
31
32 ו. לרשות ניירות ערך סמכויות פיקוח מצומצמות על החברות הרשומות בהסדר הרישום הכפול,
33 היות והחברות הללו מופקחות על ידי רגולטור זר, ולאור ההבנה שמשטר פיקוחי כפול יאיין
34 את מטרות הסדר הרישום הכפול (סעיפים 18, 23 – 24 לעמדת הרשות).
35

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- ז. גישת המבקש, לפיה כללי האחריות יהיו הכללים הישראליים, חושפת את התאגיד שנרשם ברישום כפול למשטר אחריות נוסף על זה שחל עליו, באופן שמטיל עליו נטל נוסף, ובכך מנוגד למטרת הסדר הרישום הכפול (סעיף 86 לעמדת הרשות).
- ח. קשה לנתק בין כללי הגילוי לבין כללי האחריות, והם ניזונים זה מזה. חברה המבקשת לעמוד על דרישות הדין ממנה חייבת להתייחס לכללי הגילוי ולכללי האחריות כאחד.
- ט. אכן, קביעה כי הטלת אחריות על חברות דואליות בגין פרסום פרט מטעה בדיווחיהן צריכה להתבצע על פי הדין הזר עשויה להקשות על הגשת תביעות בישראל נגד חברות דואליות, לאור כך שיידרש מהתובע להוכיח הפרה לפי כללי האחריות בדין הזר. עם זאת, סבורה הרשות כי אין מדובר בהכבדה ניכרת יתר על המידה, בשים לב לכך שממילא נדרש מן התובע להוכיח מהם כללי הגילוי החלים בהתאם לדיני ניירות הערך הזרים.
28. מעבר לעמדת הרשות, קיימים שלושה פסקי דין של בתי משפט מחוזיים, שניתנו על ידי שופטים הבקיאים בתחום הכלכלי, אשר הגיעו למסקנה דומה למסקנתה של רשות ניירות ערך. נשיאת בית המשפט המחוזי מרכז בשעתה, השופטת הילה גרסטל, הייתה הראשונה לעסוק בסוגיה זו, בהחלטה בבקשת שטרן מיום 11.9.2008. מסקנתה של הנשיאה גרסטל הייתה כי "נראה שהמחוקק הישראלי אימץ במסגרת הסדר הרישום הכפול את דרישות הדין הזר לא רק בפן הטכני, הקובע דרך הגשת הדיווחים, אלא אף בפן המהותי, העוסק באחריות של חברה זרה הנסחרת בישראל, וזאת מתוך רצון לרכז את כל ההליכים המשפטיים במקום אחד תחת דין אחד, הוא הדין האמריקאי" (פסקה 6(כא)). כעשור לאחר מכן, הגיעה השופטת רות רונן, מבית המשפט הכלכלי בתל-אביב, למסקנה דומה, וזאת בהחלטה מפורטת ומנומקת, הקובעת כי כאשר מדובר בחברה זרה, שמלכתחילה נסחרה רק בבורסה זרה ולאחר מכן ביקשה להיסחר גם בישראל, והפכה כך לחברה דואלית (וזהו המצב בעניינה של וריפון), הדין הזר חל הן לעניין כללי הדיווח והן לעניין כללי האחריות (ראו ת"צ (כלכלית) 28811-02-16 דמתי נ' מנקינד קורפוריישן (החלטה מיום 12.10.2017. להלן: "עניין דמתי")). החרה החזיק אחריה עמיתה לבית המשפט הכלכלי, השופט חאלד כבוב, אשר בהחלטה מקיפה ויסודית הבהיר כי לשיטתו כללי האחריות החלים ביחס להטלת אחריות להפרת חובות הדיווח השוטף המוטלות על חברה דואלית נקבעים על פי הדין הזר (ת"צ (כלכלית) 44575-02-16 כהן נ' טאוואר סמיקונדקטור (החלטה מיום 7.11.2017. להלן: "עניין כהן")).
29. בשונה משלושת פסקי הדין שצוינו לעיל, השאלה העומדת להכרעה לפניי איננה מהו הדין החל על הפרה של הדיווח על ידי חברה דואלית, אלא האם הסדר הפשרה האמריקאי, אשר התייחס באופן אחיד לסיכויי התביעה של חברי הקבוצה הישראליים וחברי הקבוצה האמריקאים, הוא הסדר פשרה הוגן כלפי חברי הקבוצה הישראליים. בית המשפט הפדרלי בקליפורניה סבר כי בשים לב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- למכלול הנסיבות (ובכלל זה הכרעתה של הנשיאה גרסטל במסגרת בקשת שטרן שהונחה לפניו) ההסדר הוגן, וכי דרישת המתנגד שלפניו (מר שטרן) כי חברי הקבוצה הישראלים יקבלו יחס מועדף אינה משכנעת (ראו עמודים 2-3 בהחלטת בית המשפט הפדרלי בקליפורניה מיום 18.2.2014, אשר צורפה כנספח 37 לבקשת האישור). ההתפתחויות שחלו לאחר מתן החלטה זו (דהיינו עמדת רשות ניירות ערך והפסיקות בעניין דמתי ובעניין כהן) מחזקות מסקנה זו, ונותנות לה משנה תוקף.
30. בשים לב לאמור לעיל, טענת המבקש לפיה הסדר הפשרה האמריקאי אינו הוגן, מאחר שהוא יוצא מנקודת הנחה לפיה סיכויי התביעה של חברי הקבוצה הישראלים דומים לסיכויי התביעה של חברי הקבוצה האמריקאים, היא טענה מוקשית. הנחת עבודה זו נתמכת כאמור הן בעמדת הרגולטור הישראלי (רשות ניירות ערך) והן בעמדת כל השופטים שנתנו עד כה דעתם לנושא (השופטים גרסטל, רונן וכבוב). במצב דברים זה, לא ניתן לומר להערכתי כי קיימת אפשרות סבירה שיקבע כי הסדר פשרה האמריקאי הוא הסדר בלתי הוגן, שראוי כי בית משפט ישראלי יימנע מאכיפתו בשל הפגם המהותי הנטען.
31. להשלמת התמונה אבקש להעיר את שני אלה:
- א. התפיסה לפיה ראוי כי האחריות בגין הטעיה בשוק המשני תהיה אחריות מוגברת, בדומה לאחריות בגין הטעיה בשוק הראשוני, זכתה לביקורת נוקבת, המצדיקה בחינה מחודשת של הסוגיה (ראו עמרי ידלין, "תרמית על השוק – גבולות האחריות המשפטית בגין מצגי-שוא בשוק המשני" משפטים כז 249 (1996)). במיוחד ראוייה השאלה לבחינה מחודשת לאור החשש כי על פי התפיסה הנוהגת, כל הצגה מחודשת של דוחות כספיים (restatement) עלולה להוות בסיס להגשת תובענה ייצוגית בטענה להטעיה בשוק המשני. וראו לעניין זה פסק דיני בת"צ (מרכז) 1157-09-14 ברחד נ' מטריקס אי. טי. בע"מ (ניתן 26.1.2016).
- ב. הגם שהמגמה בפסיקה היא לקבל את עמדת רשות ניירות ערך, לפיה לא רק חובת הדיווח של חברות דואליות צריכה להיבחן על פי הדין הזר, אלא גם האחריות המוטלת עליהן בגין הפרת חובת הדיווח, דומה שמוטב להסדיר סוגיה זו במפורש באמצעות תיקון הסדר הרישום הכפול. כפי שמודה גם רשות ניירות ערך, ניסוחו של הסדר הרישום הכפול בעניין זה אינו חד משמעי, ואי בהירות זו אינה ראוייה כשמדובר בהטלת אחריות שיש לה משמעות אזרחית ופלילית כאחד. ודוק, משמעות הגישה כי הן חובת הדיווח והן האחריות בגין הפרתה נקבעות לפי הדין הזר היא שהדין הישראלי מבצע בעניין זה אימוץ על דרך הפניה (אינקורפורציה) של הסדרי הדין הזר לתוך המשפט הישראלי. הוראות הסדר הרישום הכפול מתייחסות במפורש לאימוץ של חובות דיווח על פי הדין הזר (ראו סעיפים 35 ו-35א. לחוק ניירות ערך, וכן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 תקנות ניירות ערך (פרטי מסמך רישום, מבנהו וצורתו), תשס"א – 2000 ותקנות ניירות ערך
2 (דוחות תקופתיים ומיידיים של תאגיד חוץ), תשס"א – 2000, ואולם אין הן מתייחסות
3 במפורש לאימוץ על דרך הפניה של כללי האחריות לפי הדין הזר. מכאן שאין בדין הישראלי
4 הוראת הפניה מפורשת לדין הזר לצורך הטלת האחריות, ועניין זה עלול לעורר קושי, במיוחד
5 אם זוכרים שאין כל הכרח שהסדרי האחריות בדין הזר יהיו מקלים בהשוואה להסדרי
6 האחריות בדין הישראלי.

7

8 **ד.2. טענות לפגמים פרוצדורליים בייצוג ההולם**

9

10 32. בצד הטיעון בעניין הפגם המהותי בייצוג ההולם, מעלה המבקש שורה ארוכה של טענות שעניין
11 אינו בהגינות הפיצוי שנקבע בהסדר הפשרה האמריקאי, אלא בהגינות המנגנונים שנקבעו על מנת
12 ליישם את הסדר הפשרה, דהיינו המנגנון שנקבע לצורך יידוע חברי הקבוצה הישראלים בדבר
13 זכויותיהם (להלן: "מנגנון היידוע") והמנגנון שנקבע על מנת לחלק את הפיצוי הכספי הלכה
14 למעשה לחברי הקבוצה (להלן: "מנגנון החלוקה").

15

16 33. ביחס לכל פגם במנגנוני היידוע והחלוקה העלה המבקש שני סוגים של טענות: סוג אחד של טענות
17 מתייחס לפגמים במנגנון עצמו, והן מבקשות ללמד כי מנגנוני היידוע והחלוקה לא היו הוגנים
18 כלפי חברי הקבוצה הישראלים (להלן: "ליקויים"); סוג שני של טיעונים מצביע על נתונים
19 אמפיריים שיש בהם כדי ללמד לשיטת המבקש כי כתוצאה מהליקויים אכן נוצרה פגיעה בחברי
20 הקבוצה הישראלים (להלן: "אינדיקציות"). להלן יוצגו ויבחנו הליקויים והאינדיקציות
21 המתייחסים לכל אחד מהפגמים הנטענים במנגנוני היידוע והחלוקה:

22

23 **(א) הסתרת קיומם של חברי הקבוצה הישראלים בהסדר הפשרה האמריקאי**

24

25 34. בפס"ד שטרן ביקר בית המשפט העליון את התנהלות המשיבה בהליך האמריקאי:

26

27 ... לא אחד כי אינני שבע רצון מהאופן שבו התנהלה המשיבה. בהסדר הפשרה
28 עצמו אין התייחסות מפורשת לכך שחלק בלתי מבוטל מחברי הקבוצה הם כאלו
29 שנמצאים בישראל ושרכשו את מניות המשיבה בבורסה בתל-אביב. עניין זה
30 הובלע באופן שבו הוגדרה הקבוצה המיוצגת ... תמוה במיוחד האופן שבו צוין כי
31 תעשנה ההודעות בעיתונות על דבר ההסכם ... מבלי לציין שהעיתון השני מבין
32 השלושה הוא עיתון ישראלי ... בנוסף, בטופס הזכאות היה על חברי הקבוצה
33 להצהיר שהם לא יזמו הליך בקשר לנושא שבו עוסק הסדר הפשרה, וכי הם אינם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 מודעים להליך כזה שהוגש בשמם (סעיף IV לנספח A2 להסדר הפשרה). מובן
2 שהצהרה זו אינה נכונה לגבי חברי הקבוצה בישראל נוכח הגשתה של הבקשה
3 לאישור בישראל. זאת ועוד, באחד מכתבי הטענות שהוגשו בגדר הדיון באישור
4 הסדר הפשרה ... נעשה ניסיון לשכנע את בית המשפט כי הקבוצה היא הומוגנית,
5 וגם הפעם, בלא לומר דבר על הקושי הטמון בכך שחלק שאינו מבוטל מחברי
6 הקבוצה נמצא במדינה אחרת, ושבעניינם קיים הליך ייצוגי נוסף ... יתרה מכך,
7 מהמסמכים שצירפה המשיבה להשלמת הטיעון מטעמה עולה, כי היא הגישה
8 לבית המשפט בקליפורניה מספר תצהירים בדבר האופן שבו פורסם ההסדר ובדבר
9 קצב יישומו ... בתצהיר הראשון מבין אלו שצורפו, מיום 16.12.2013, לא אוזכר
10 במפורש דבר קיומם של חברי הקבוצה בישראל. גם הפעם, הפרסום בעיתון
11 'גלובס' תואר לצד הפרסומים האחרים שנעשו בארצות-הברית, בלא לציין כי
12 מדובר בפרסום שנערך בישראל. ביום 30.12.2013 הגיש המבקש את התנגדותו
13 להסדר הפשרה ... לאחר מכן, ביום 16.1.2014, הוגש על-ידי המשיבה תצהיר נוסף
14 והפעם הופיע בו פירוט רב על דבר קיומם של חברי הקבוצה בישראל, ההודעות
15 שנשלחו אליהם ושיעור ההיענות מצידם על-פי ההסדר. בתצהיר זה כבר נכתב, כי
16 עיתון 'גלובס' הוא עיתון המופץ בישראל, וכי מדובר בפרסום של ההסדר שנערך
17 בישראל. התנהלות זו מקימה חשד שטרם הגשת ההתנגדות על-ידי המבקש,
18
19 המשיבה, יחד עם התובעת המייצגת בארצות-הברית, ניסו להצניע את דבר קיומם
20 של חברי הקבוצה בישראל. ואכן, בעת הדיון שנערך בבית המשפט בקליפורניה
21 בהתנגדותו של המבקש לאישור הסדר הפשרה, התרעם בית המשפט על שהוא לא
22 היה מודע לבעייתיות זו בהסכם ... בית המשפט שם גם היה מוטרד מנאותות
23 ההודעה שניתנה לחברי הקבוצה בישראל, ואף העמיד את המשיבה על החשש
24 מפני תקיפה עקיפה עתידית של אישור הסדר הפשרה ... לאור הערותיו של בית
25 המשפט בדיון, ערכה המשיבה פרסום נוסף של ההסדר בישראל, הפעם בעברית,
26 וגם הוארך המועד להגשת טפסי הזכאות על-ידי חברי הקבוצה בישראל ... אין
27 ספק בעיני, כי ראוי היה שהמשיבה תעמיד באופן ברור את בית המשפט
28 בקליפורניה על הבעייתיות הטמונה בקיומם של חברי הקבוצה בישראל, ביוזמתה
29 ובשלב הגשת הסדר הפשרה לאישור בית המשפט. ראוי היה שלסוגיות העוסקות
30 בקיומם של חברי קבוצה לא מעטים מחוץ לארצות-הברית ייוחד דיון נפרד ומעמיק
31 בהסדר הפשרה ובבקשה לאשרו. אולם על אף שהדבר לא נעשה, בסופו של דבר
32 הועמד בית המשפט בקליפורניה על הקושי שבדבר, נדרש אליו במפורש והכריע
33 בסוגייה. הדבר נעשה בעקבות ההתנגדות שהגיש המבקש להסדר הפשרה,
34 ולזכותו ייאמר כי ההתנגדות הובילה לפרסום נוסף של ההסדר בישראל ולהארכת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 המועד להגשת טפסי הזכאות. מכל מקום, משנדרש בית המשפט בקליפורניה
2 לעניין, והכריע כפי שהכריע, אין מקום להתיר למבקש לנסות את מזלו בהעלאת
3 אותן הטענות בשנית בישראל" (פרשת שטרן, פסקאות 38 - 40).
4

5 35. אין לי אלא להצטרף לדברים הללו. אכן, התנהלות המשיבה והתובע המייצג האמריקאי בשלב
6 הראשון של הדיון בהסדר הפשרה האמריקאי לא הייתה תקינה, שכן הם לא חשפו בצורה מפורשת
7 והולמת את דבר קיומם של חברי קבוצה ישראלים, כפי שמצופה ממי שמבקש לייצג גם את חברי
8 הקבוצה הללו. יחד עם זאת, הליקויים שנפלו בתחילת ההליך באו אל פתרוןם בהמשך, במידה
9 רבה בזכות הליך ההתנגדות של מר שטרן. תשומת ליבו של בית המשפט הפדרלי בקליפורניה
10 הופנתה למורכבות הכרוכה בכך שהסדר הפשרה האמריקאי אמור לחול גם על חברי הקבוצה
11 הישראלים, בית המשפט שדן בהסדר הפשרה האמריקאי שקל את הטענות שהועלו בעניינם
12 והכריע בהן, ובנוסף הופעלה תוכנית היידוע במיוחד בעבורם. לפיכך אין לומר כי במסגרת הליך
13 אישור הסדר הפשרה האמריקאי בית המשפט לא היה מודע לקיומם של חברי הקבוצה
14 הישראלים, ולא נתן דעתו לאינטרסים הייחודיים שלהם.
15

16 (ב) חברי הקבוצה בישראל לא קיבלו הודעה נאותה על ההסדר ועל זכותם להשתתף בו
17

18 36. המבקש טוען כי הליך יידוע חברי הקבוצה הישראלים בדבר הסדר הפשרה האמריקאי היה לקוי,
19 וזאת מהטעמים הבאים:
20

21 36.1. הסדר הפשרה חייב משלוח הודעות פרטניות לחברי הקבוצה בישראל. מהמסמכים
22 שהציגה מנהלת התביעות (Gilardi) עולה כי היא שלחה הודעות פרטניות ל-102,483
23 חברי קבוצה פוטנציאליים, מתוכם 405 לחברי קבוצה פוטנציאליים בישראל. לשיטת
24 המבקש, מנתונים אלה עולה שרק 0.4% מההודעות שנשלחו, נשלחו לחברי קבוצה
25 פוטנציאליים בישראל, כאשר לשיטת המשיבה 7.2% ממניות המשיבה בתקופה
26 הרלוונטית נרכשו בישראל.
27

28 36.2. הפרסום הראשון שנעשה על פי הסדר הפשרה האמריקאי (הפרסום מיום 6.11.2013
29 בעיתון גלובס) כלל שגיאות רבות, ולא ניתן היה להבין ממנו דבר. בעקבות טענות שהעלה
30 מר שטרן, באמצעות באי כוחו, בהליך האמריקאי, בוצע אמנם פרסום נוסף לחברי
31 הקבוצה הישראלים (ראו פסקה 9 לעיל), ואולם גם תוכנית היידוע זו בוצעה באופן חלקי.
32 במסגרת תוכנית היידוע בעלי המניות של המשיבה בישראל היו אמורים לקבל הודעה על
33 ההליך, אלא שבפועל המבקש, ובעלי מניות אחרים, לא קיבלו הודעה שכזו. לחברי קבוצה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 אחרים נמסר מידע חלקי, מטעה, בשפה זרה ובאיחור, ביחס למועדים שנקבעו בהסדר,
2 מבלי שנאמר להם דבר על התובענה הייצוגית שהגיש מר שטרן בישראל.
3
- 4 36.3. אינדיקציה ברורה לכישלון המוחלט של הליך היידוע שנקט ביחס לחברי הקבוצה
5 הישראלים הוא שיעור הפיצוי לחברי הקבוצה. היקף המסחר בישראל בתקופה
6 הרלוונטית עמד על כ- 7.2% מהיקף המסחר במניות וריפון. לעומת זאת, שיעור הפיצוי
7 ששולם לחברי הקבוצה בישראל עמד, לכל היותר, על כ- 1.5% מהפיצוי שניתן בהסדר
8 (1.18 מיליון דולר מתוך 75 מיליון דולר). בעניין זה טוען המבקש, כי המשיבה טענה
9 תחילה כי שיעור הפיצוי לחברי הקבוצה הישראלים מצביע על הצלחת תוכנית היידוע
10 (סעיף 289 לתגובה לבקשה), ולאחר שהתבררו הנתונים, המשיבה התכחשה לטענתה זו
11 וטענה שהיקף החלוקה אינו יכול לשמש כאינדיקטור לתקינות הליך החלוקה וליידוע
12 הישראלים אודותיו (סעיף 23 בהשלמה לתגובת המשיבה לבקשת האישור).
13
- 14 37. המשיבה, לעומת זאת, טוענת כי לא נפל פגם ביידוע חברי הקבוצה הישראלים בדבר הסדר הפרשה
15 האמריקאי, בוודאי לאחר נקיטת תוכנית היידוע בהתאם להנחיות בית המשפט הפדרלי
16 בקליפורניה. המשיבה העלתה בהקשר זה את הטענות הבאים:
17
- 18 37.1. על הסדר הפרשה האמריקאי ניתנה לחברי הקבוצה הישראלים הודעה נאותה באמצעות
19 פרסום מודעה בעיתון גלובוס, הקמת אתר אינטרנט שכלל את המידע והמסמכים
20 הרלוונטיים להסדר, ושליחת הודעות וחבילות מידע לברוקרים, בנקים ומשקיעים מוסדיים
21 בישראל.
22
- 23 37.2. המשיבה הבהירה כי הסדר הפרשה האמריקאי קבע שיידוע חברי הקבוצה ייעשה באמצעות
24 שליחת הודעות וחבילות מידע לברוקרים, בנקים ולמשקיעים מוסדיים ולא בצורה פרטנית
25 לכל אחד מחברי הקבוצה, דבר שאינו מעשי. בהליך בארצות-הברית מר שטרן ובא כוחו, אף
26 לא ביקשו כי יישלחו הודעות אישיות לכל חברי הקבוצה. בהקשר זה מבהירה המשיבה כי
27 מנהלת התביעות שלחה חבילות מידע לכ-4,700 משקיעים מוסדיים, בנקים וברוקרים,
28 ובכלל זה, נשלחו חבילות מידע רבות לישראל.
29
- 30 37.3. טענת המבקש, לפיה לא קיבל הודעה על ההליך האמריקאי, אינה מלמדת על כך שכל
31 הקבוצה לא קיבלה הודעה נאותה על ההליך האמריקאי. טענה כה גורפת אינה יכולה
32 להישמע מפיו של המבקש בלבד. התצהירים שהציג המבקש עצמו מלמדים כי חברי הקבוצה
33 כן יודעו על-ידי הבנקים בדבר קיומן של הסדר הפרשה האמריקאים וזכותם לתבוע פיצוי
34 מכוחו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 37.4. אין לקבל את טענת המבקש לפיה פרסום מסמכי ההסדר באנגלית פגעה בזכותם של חברי הקבוצה בישראל. **ראשית**, הקבוצה נשוא התובענה מורכבת ממשקיעים שבחרו לרכוש מניות של חברה דואלית, שכל דיווחיה לבורסה פורסמו בשפה האנגלית בלבד, לרבות הדיווחים עליהם נסובה תובענה זו. לכל משקיע במניות הנסחרות ברישום כפול אין ציפייה לגיטימית לקבל דיווחים כלשהם בעברית, והוא מוחזק כמי שיכול ומוכן לקבל מידע אודות החברה באנגלית; **שנית**, במסגרת תוכנית היידוע מסמכי הפשרה תורגמו במלואם לעברית והיו נגישים לחברי הקבוצה הישראלים, לרבות באתר האינטרנט הייעודי של מנהלת התביעות.
- 37.5. שיעור ההתעניינות בהסדר בקרב ישראלים מצביע על כך שבעלי המניות בישראל ידעו על ההליך האמריקאי. בעוד ששווי מניות וריפון שנסחרו בבורסה בתל-אביב בתקופה בה פורסמו הדיווחים השגויים היה כ- 7.2% משווי כלל מניות וריפון, בזמן הדיון בהתנגדות שהגיש מר שטרן התגלה שעד לאותו מועד בוצעו 27,000 כניסות לאתר האינטרנט הייעודי מישראל, נתון המהווה 28% מסך כל הביקורים באתר. זאת ועוד, גם שיעור התביעות שהגישו בעלי מניות מישראל היה גבוה במיוחד, והדבר מעיד על כך שהם ידעו על ההליך האמריקאי. לפי רשימת התביעות שערכה מנהלת התביעות עולה שהוגשו למעלה מ-1,783 תביעות של בעלי מניות ישראלים, נתון המהווה 6.7% מכלל התביעות שהוגשו לה.
38. לאחר בחינת טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי לא הוכח כי קיימת אפשרות סבירה שיקבע כי לחברי הקבוצה בישראל לא נמסרה הודעה נאותה על הסדר הפשרה האמריקאי, ולא התאפשר להם באופן נאות להשתתף בהליך שנוהל שם. אני סבור כי בסופו של דבר העובדה שמנהלת התביעות פנתה לגופים פיננסיים שונים במטרה לאתר את חברי הקבוצה הישראלים, פרסמה מודעות בעברית בעיתון "גלובוס", אשר כללו את המידע המהותי בדבר הסדר הפשרה האמריקאי, והקימה אתר אינטרנט באמצעותו יכלו חברי הקבוצה לקבל את המסמכים הרלוונטיים, מהווה לכאורה הודעה נאותה, זאת בשים לב לכך שהקבוצה הייצוגית כללה עשרות אלפי חברים (סעיף 292 לתגובת המשיבה). גם האינדיקציות עליהן מצביעה המשיבה לכך שבעלי המניות הישראלים היו מודעים להסדר הפשרה האמריקאי, דהיינו מספר הכניסות מישראל לאתר האינטרנט של ההסדר, ומספר התביעות שהוגשו על ידי גורמים ישראלים, תומכות במסקנה זו. לעומת זאת, האינדיקציה המרכזית עליה הסתמך המבקש, אחוז ההחזר הנמוך יחסית לחברי הקבוצה הישראלים, אינו מהווה, בהכרח, ראיה לפגום ביידוע חברי הקבוצה הישראלים או במנגנון החלוקה שנקבע, אלא יכול לנבוע גם מטעמים אחרים, כפי שיובהר בהמשך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

39. ויודגש, במקרה הרגיל, אין אפשרות מעשית ליידע באופן אישי כל אחד ואחת מחברי הקבוצה בדבר קיומו של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, ובדבר זכאותם על פיו, וזאת בין אם התובענה הייצוגית מתנהלת בישראל ובין אם היא מתנהלת בארצות-הברית. מטעם זה מקובל לפרסם הודעות בדבר הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות בעיתונים ובאתרי אינטרנט, ולשלוח הודעות לזכאים על פי הסדר הפשרה באמצעות דואר אלקטרוני. זאת ועוד, כאשר חברי הקבוצה הם מחזיקים בניירות ערך, אין בידי החברה אפשרות להעביר אליהם מידע באופן ישיר, מאחר שזהותם אינה ידועה לה. במצב דברים זה באפשרות החברה לנקוט בהליכי פרסום פומביים (כגון פרסום בעיתונים, באתר החברה או במערכת מא"ה) או לנסות להפיץ את המידע לחברי הקבוצה באמצעות גורמים מתווכים (כדוגמת בנקים וגופים פיננסיים אחרים). במקרה בו עסקינן נעשה שימוש בכל הדרכים הללו. מכאן שיידוע חברי הקבוצה הישראלים בדבר הסדר הפשרה האמריקאי נעשה לכאורה בדרך המקובלת והראויה לפרסום הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות.
40. שיקול נוסף הפועל נגד עמדת המבקש בהקשר זה הוא שבית המשפט הפדרלי בקליפורניה נתן דעתו לטענות שהעלה מר שטרן בעניין יידוע חברי הקבוצה הישראלים בדבר הסדר הפשרה האמריקאי, הורה לתובע המייצג לבחון עניין זה, ובעקבות הנחייתו הופעלה תוכנית יידוע מיוחדת עבור חברי הקבוצה הישראלים, ואף ניתנו ארכות מתאימות להגשת תביעות על ידי חברי הקבוצה הישראלים. ודוק, לעובדה זו משמעות בהתאם להנחיות שניתנו בפס"ד שטרן, לפיהן "יש ליתן משקל לכך שטענות המועלות נגד הכרה בפסק-החוץ כבר נדונו והוכרעו בבית המשפט הזר" (פסקה 33 בפס"ד שטרן).
41. להשלמת התמונה יצוין כי המבקש טען שבית המשפט הפדרלי בקליפורניה אישר את הסדר הפשרה על סמך נתונים מוטעים שניתנו לו, ואשר הובילו אותו להערכה כי השיעור הצפוי של תביעות שלא יוגשו על ידי חברי הקבוצה הישראלים יהיה נמוך משהיה בפועל (בעיקר בשל ייחוס שיעור אחזקות של 90% - 95% לגופים מוסדיים, שעה שבפועל החזיקו לפי המומחה מטעם וריפון רק 42% - 72% ממניות וריפון שנסחרו בבורסה בתל-אביב). לא התרשמתי כי מצגים אלו היו מהותיים לאישור הסדר הפשרה האמריקאי, ומכל מקום הפעולות אשר ננקטו על מנת ליידע את חברי הקבוצה הישראלים בדבר קיומו נחזות, כאמור, להיות מספקות.
42. לאור כל האמור, אין בסיס מספיק לטענה כי נפל פגם פרוצדורלי בדרך יידוע חברי הקבוצה הישראלים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 (ג) אי מתן אפשרות הולמת לצאת מהקבוצה
- 2
- 3 43. המבקש טוען כי לא ניתנה לחברי הקבוצה הישראלים זכות הולמת לצאת מהסדר הפשרה
- 4 האמריקאי. טענת המבקש מבוססת על כך שלשיטתו המודעה הראשונה שפורסמה לא הייתה
- 5 ברורה, ושעד ליום 30.12.2013 (המועד האחרון להגשת הודעות פרישה מהקבוצה) המבקש
- 6 ואחרים בקבוצה לא קיבלו הודעות פרטניות ממנהלת התביעות.
- 7
- 8 44. אין בידי לקבל את טענת המבקש בהקשר זה. במודעה שפורסמה בעיתון גלובס ביום 6.11.2013
- 9 נכתב במפורש כי: " ... אם אתה חלק מתביעה קבוצתית ... תהיה מחויב על ידי כל פסק דין
- 10 שיינתן בהליך המשפטי אלא אם כן תבקש שלא להיכלל, בפנייה בכתב לכתובת לעיל, אשר
- 11 תישלח בדואר לא מאוחר מתאריך 30 בדצמבר. כל התנגדות לכל היבט של ההסדר, יש להגיש
- 12 לפקיד בית המשפט לא יאוחר מתאריך 30 בדצמבר 2013". כאמור, בנסיבות המקרה דנן, כאשר
- 13 חברי הקבוצה בהסדר הפשרה האמריקאי כוללים עשרות אלפי אנשים, לא יכלה המשיבה לפנות
- 14 לכל אחד ואחת מהם באופן אישי, ודי היה בפרסום בעיתון על מנת ליידע על זכות היציאה
- 15 מהקבוצה - וכידוע, כך גם נהוג ומקובל ביחס להסדרי פשרה הנערכים על פי החוק הישראלי.
- 16
- 17 45. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת תוכנית היידוע הווארד אמנם המועד להגשת תביעות על פי
- 18 הסדר הפשרה האמריקאי, אך לא הווארד המועד להגשת הודעות יציאה מהקבוצה. על כך יש
- 19 להצטער, ואולם בשים לב למכלול הנסיבות, אני סבור שאין לומר כי לא ניתנה אפשרות הולמת
- 20 לפרוש מהסדר הפשרה האמריקאי. זאת במיוחד בשים לב לכך שהמבקש לא הצביע על חבר
- 21 קבוצה ישראלי שהגיש בקשה כזו, ונדחה בשל עיתוי הגשתה.
- 22
- 23 (ד) מנגנון יישום הסדר הפשרה לא היה הוגן ביחס לחברי הקבוצה הישראלים
- 24
- 25 46. בהתאם להסדר הפשרה האמריקאי נדרשו חברי הקבוצה (ובכללם חברי הקבוצה הישראלים)
- 26 להגיש טפסי זכאות כתנאי לקבלת הפיצוי. לטענת המבקש עובדה זו הופכת את הסדר הפשרה
- 27 האמריקאי לבלתי הוגן ביחס לחברי הקבוצה הישראלים, מאחר שבארץ נהוג לתת במקרים מסוג
- 28 זה פיצוי אוטומטי, באמצעות חברי הבורסה (מנגנון פיצוי יעיל זה הופעל, למיטב ידיעתי, בפעם
- 29 הראשונה בפסק דינה של השופטת רות רונן בת"צ (כלכלית ת"א) 4425-01-10 חפץ נ' מקסאל
- 30 השקעות בע"מ (ניתן 1.8.2013. להלן: "עניין פמה").
- 31
- 32 47. אכן, מנגנון הפיצוי שנקבע לראשונה בעניין פמה, ואשר הופעל מאז כעניין שבסגרה בהסדרי פשרה
- 33 רבים שעניינם פיצוי בעלי ניירות ערך הנסחרים בבורסה של תל-אביב, הוא מנגנון יעיל מאד, וככל
- 34 שניתן לעשות בו שימוש, יש להעדיפו על מנגנון חלופי שאינו מקנה את הפיצוי באופן אוטומטי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 לחברי הקבוצה. לא זו אף זו, יתכן כי כיום יחשב הסדר פשרה הקובע פיצוי למחזיקים בניירות
2 ערך הנסחרים בבורסה בתל-אביב כבלתי הוגן רק מהטעם שהפיצוי במסגרתו יכול היה להתבצע
3 באופן אוטומטי בהתאם למנגנון האמור, אך אינו מבוצע בדרך זו. ואולם הסדר הפשרה
4 האמריקאי הוגש לבית המשפט הפדרלי בקליפורניה ב- 9.8.2013 (ואושר ב- 25.2.2014), בטרם
5 הפך הסדר הפיצוי האמור לברירת המחדל המקובלת בישראל. ולראיה, גם מר שטרן ובאי כוחו
6 בהתנגדותו לא העלו את הטענה כי יש לעשות שימוש במנגנון זה. במצב דברים זה, הטענה כי
7 הסדר הפשרה האמריקאי היה בלתי הוגן היא טענה אנכרוניסטית, שאין לשעות אליה. שאלת
8 הייצוג ההוגן של חברי הקבוצה הישראלים בהליך הפשרה האמריקאי צריכה להיבחן על פי האופן
9 בו ניתן וראוי היה לייצג את חברי הקבוצה בשעתו – לא על פי טענות שניתן להעלות כיום, בחוכמה
10 שהתפתחה לאחר מעשה.
11
- 12 48. העולה מן המקובץ הוא שלפי הראיות שהונחו לפניי האינטרס של חברי הקבוצה הישראלים יוצג
13 בסופו של דבר בצורה ראויה (גם אם לא מושלמת) במסגרת הליך הפשרה האמריקאי, במידה רבה
14 בזכותו של המתנגד באותו הליך, מר שטרן. על כן לא ניתן לומר כי קיימות אפשרות סבירה שיקבע
15 כי נפל מהיבט זה פגם המצדיק הימנעות מהכרה בפסק הדין המאשר את הסדר הפשרה
16 האמריקאי.
17
- 18 **ה. האם קיימים שיקולים הנוגעים לתקנת הציבור, או שיקולים אחרים, המצדיקים**
19 **הימנעות מהכרה בפסק האמריקאי?**
20
- 21 49. מעבר לפגמים ולליקויים האמורים, טוען המבקש כי השיקול המרכזי שמצדיק הימנעות מהכרה
22 בפסק האמריקאי הוא שיקול תוצאתי פשוט – לתפיסתו הסדר הפשרה האמריקאי, מכוחו זכו
23 חברי הקבוצה הישראלים לפיצוי של 2.47 מיליון דולר לכל היותר, לא הביא לפיצוי נאות של חברי
24 הקבוצה הישראלים, וזאת לא בשים לב לפוטנציאל התביעה העומד להערכת המבקש על 2.13
25 מיליארד ש"ח (כ- 570 מיליון דולר), לא בהינתן הערכת הנזק ששימשה בסיס להסדר הפשרה,
26 המייחסת לפי תחשיביו נזק של 149.52 מיליון דולר לחברי הקבוצה הישראלים, ואפילו לא בהינתן
27 חלקם היחסי של חברי הקבוצה הישראלים בסכום החלוקה לפי הסדר הפשרה על בסיס היקף
28 המסחר בישראל, העומד על 5.4 מיליון דולר (7.2% מ- 75 מיליון דולר).
29
- 30 50. המשיבה חלקה על טיעון זה הן מבחינה משפטית והן מבחינה אמפירית. מבחינה משפטית טענה
31 כי את הגינות הסדר הפשרה האמריקאי כלפי חברי הקבוצה הישראלים אין לבחון "לפי מבחן
32 התוצאה הסופית – כמה דולרים חולקו לפי חבר קבוצה", אלא על פי הזכויות שהוקנו מכוח הסדר
33 הפשרה האמריקאי לחברי הקבוצה הישראלים, והגינות מנגנוני היידוע והחלוקה בהם נעשה
34 שימוש במסגרתו. מבחינת אמפירית טענה כי המבחן להצלחת המנגנונים שנקבעו בהסדר הפשרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 אינו הסכום הכולל שחולק לחברי הקבוצה הישראלים (שכן גובהו של סכום זה עשוי להיות מושפע
2 מגורמים נוספים, כגון היקף הסחר במניות וריפון בתקופה הרלוונטית בכל אחת מהבורסות),
3 אלא שיעור השתתפותם של חברי הקבוצה הישראלים בהסדר הפשרה האמריקאי. לגבי עניין זה
4 טענה המשיבה כי קיימות אינדיקציות המלמדות ששיעור ההשתתפות של חברי הקבוצה
5 הישראלים היה קרוב מאד לחלקם בקבוצת כלל בעלי מניות וריפון. כך, למשל, מתוך 26,701
6 תביעות שהוגשו על פי הסדר הפשרה, 1,783 תביעות, דהיינו כ- 6.7% מכלל התביעות, היו של
7 תובעים שניתן לזהותם כישראלים, וזאת שעה ששווי המניות בבורסה בתל-אביב הוא 7.2% משווי
8 כלל מניות וריפון (אין ברשותי נתונים המאפשרים להשוות בין פיזור המניות בבורסה בתל-אביב
9 לפיזורן בבורסה בניו-יורק, ועל כן אין לי אלא להניח כי מספר התביעות שהוגשו הוא אינדיקציה
10 לשיעור ההשתתפות).
- 11
- 12 51. בטרם אתייחס לטענות הצדדים בהקשר זה אבקש להעיר הערה לעניין הסכום ששולם על פי הסדר
13 הפשרה האמריקאי לחברי הקבוצה הישראלים. עובר להגשת התובענה שלפניי הוכרו לפי הסדר
14 הפשרה תביעות של חברי הקבוצה הישראלים בסכום כולל של כ- 1.18 מיליון דולר בלבד (למען
15 הזהירות יצוין כי למשיבה אין יכולת לזהות באופן וודאי האם בעל מניות הוא ישראלי והאם רכש
16 את המניות לגביהן ניתן הפיצוי בבורסה בתל-אביב או בבורסה בניו-יורק. לפיכך זיהוי הסכומים
17 ששולמו לחברי הקבוצה הישראלים, דהיינו לרוכשי המניות בבורסה בתל-אביב, הוא משוער
18 ומקורב בלבד). ואולם, ביום 7.8.2016 הגישה המשיבה הודעה בקשר להיקף הפיצוי, במסגרתה
19 מסרה, בין השאר, כי גופים ישראלים אשר תביעותיהם נדחו על ידי מנהלת התביעות (Gilardi),
20 מהסיבה שלא ניתן היה לאתר את המוטבים שעבורם החזיקו אותם גופים במניות המשיבה
21 ("...failing adequately to identify beneficial owners of the claimed VeriFone)
22 shares..." או מהסיבה שהמסמכים שהציגו לא היו מספקים להוכחתם תביעתם ("insufficient
23 documentation") או שהמסמכים היו פגומים ("invalid documentation") – הגישו מחדש
24 למנהלת התביעות את תביעותיהם בטפסים מתוקנים, וכי מנהלת התביעות הסכימה לאפשר
25 לאותם גופים להגיש תביעות מתוקנות, וחלקן כבר הוגשו ונמצאות בשלבי בדיקה. בשלב מאוחר
26 יותר (10.5.2017) הגישה המשיבה הודעת עדכון לפיה מנהלת התביעות אישרה תביעות מתוקנות
27 שהוגשו על ידי גופים מוסדיים ישראלים בסכום כולל של 1.29 מיליון דולר (בנוסף לסכומים
28 שאושרו קודם לכן).
- 29
- 30 המבקש טען בסיכומיו כי למעשה הסכום שחולק לחברי הקבוצה הישראלים במסגרת הסדר
31 הפשרה האמריקאי עומד על 1.18 מיליון דולר בלבד, וזאת מהטעם שהסכום הנוסף בסך של 1.29
32 מיליון דולר שולם רק בשלב מאוחר יותר, לאחר הגשת בקשת האישור דן, ועל כן אין לראות בו
33 כלל סכום ששולם על פי הסדר הפשרה האמריקאי (ראו סעיף 2 להשלמת הטיעון מטעם המבקש
34 מיום 22.3.2018).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 המשיבה הבהירה בהשלמת הטיעון מטעמה כי לא אלה פני הדברים, וכי הסכום הנוסף שהוכר
2 לחברי הקבוצה הישראלים הוא במסגרת תביעות מתוקנות, שניתנה להם אפשרות להגיש מחדש
3 לאור פגמים בבקשות המקוריות שהגישו, וכי הוא שולם מתוך 75 מיליון הדולר שהוקצו על פי
4 הסדר הפשרה האמריקאי לחלוקה בין חברי הקבוצה. לצורך הדיון להלן אקבל את טענת המשיבה
5 בעניין זה, ואולם אבהיר כבר בשלב זה כי קשה להשתחרר מהתחושה שיש זיקה בין הנכונות
6 לבחון מחדש תביעות של חברי קבוצה ישראלים, לבין הגשת התובענה שלפניי, עניין לו יש
7 משמעות לעניין פסיקת גמול בהליך זה (וראו פסקה 60 להלן).
8
- 9 נחזור, אם כך, לטענה בעניין היקף הפיצוי ששולם לחברי הקבוצה הישראלים. את הדיון בעניין
10 זה ראוי לפתוח באזהרתו של הנשיא גרוניס בפס"ד שטרן, לפיה **"בחינת תוצאת התובענה**
11 **הייצוגית בבית המשפט הזר לגופה (או בחינת הסדר פשרה שאושר במדינה זרה לגופו) תעשה**
12 **רק במקרים שבהם התוצאה חורגת באופן ברור ובוטל מהסביר"**. מכאן שעל מנת לקבוע כי הסדר
13 הפשרה האמריקאי אינו הוגן נדרש להשתכנע כי קיימת אפשרות סבירה שיקבע כי החלוקה
14 שבוצעה על פיו לחברי הקבוצה הישראלים היא בהיקף נמוך **"באופן ברור ובוטל מהסביר"**, וכי
15 עצם העובדה שהשתתפות חברי הקבוצה הישראלים בהסדר הפשרה האמריקאי נמוכה מחלקם
16 בקבוצה אינה מצדיקה הימנעות מהכרה בפסק האמריקאי.
17
- 18 52. לצורך בחינת תוצאת הסדר הפשרה האמריקאי יש מקום לבחון הן את שיעור ההשתתפות של
19 חברי הקבוצה הישראלים בהסדר הפשרה האמריקאי והן את הסכום שחולק להם בסופו של דבר.
20 מבחינת שיעור ההשתתפות, שווי מניות וריפון שנסחרו בשעתו בבורסה בתל-אביב היווה, כאמור,
21 7.2% משווי כלל מניות חברת וריפון, ומכאן שיש לצפות שחברי הקבוצה הישראלים יהוו שיעור
22 דומה מהמשתתפים בהסדר הפשרה ויקבלו מנה דומה בכספים שחולקו לפיו. ביחס להשתתפות
23 בהסדר הפשרה האמריקאי, הרי שאכן אחוז חברי הקבוצה הישראלים שהשתתפו בהסדר ביחס
24 לכלל המשתתפים בהסדר הפשרה קרוב לחלקם היחסי של חברי הקבוצה הישראלים מכלל בעלי
25 המניות של וריפון (כאמור, 6.7% לעומת 7.2%). לעומת זאת ביחס לחלקם בפיצוי שחולק, הרי
26 שקיים פער משמעותי, שכן חברי הקבוצה הישראלים זכו רק ל- 3.3% מהפיצוי הכולל, כלומר לכ-
27 45.7% מהסכום לו היו זכאים על בסיס חלקם היחסי במניות וריפון (3.3% לעומת 7.2%).
28
- 29 54. המשיבה עשתה מאמץ להסביר פער זה. בין השאר הגישה חוות דעת של הכלכלן יוסי בהיר (להלן :
30 **"המומחה בהיר"**), אשר התבקש על-ידה לבחון את הקשר בין מאפייני המסחר של מניות המשיבה
31 בבורסה בתל-אביב לבין שיעור הפיצוי שקיבלו תובעים שזוהו בהסדר כישראלים. המומחה בהיר
32 קבע כי לא ניתן לגזור מהיקף המסחר במניות בבורסה מסוימת את היקף הפיצוי לו היו זכאים
33 המחזיקים במניות אלה לקבל במסגרת הסדר הפשרה. לדבריו, נוסחת הפיצוי בהסדר הפשרה
34 האמריקאי מורכבת, כאשר סכום הפיצוי המגיע לכל בעל מניות, תלוי במספר פרמטרים, דוגמת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

מועד הרכישה, מועד המכירה, האחזקות במועדים נתונים ועוד. לשיטתו, קיימת שונות רבה בין מגישי התביעות, באופן שלא ניתן להסיק מהיקף האחזקות של קבוצת תובעים או מהמסחר במניות בבורסה מסוימת, מסקנות באשר להיקף הפיצוי המגיע לאותה קבוצת תובעים במסגרת הפשרה. על מנת להגיע למסקנות מלאות ומדויקות יש לבצע ניתוח פרטני לכל אחת ואחת מהתביעות שהוגשו למנהלת התביעות בהסדר הפשרה, ולאסוף מידע נוסף לגבי כל אחד ואחת מבין בעלי המניות. לשיטת המומחה מדובר בעבודה בהיקף לא מעשי (סעיפים 11 – 12, 36 ו-43 - 44 בחוות הדעת).

בנוסף, הציע המומחה בהיר מספר הסברים אפשריים לפער בין שיעורי הפיצויים לבין גודל הקבוצה: מיזוג וריפון – ליפמן - הסדר הפשרה קבע פיצוי בשיעור נמוך לבעלי מניות שרכשו את מניותיהם עד ליום 30.11.2006. מכיוון שעיקר החזקות המשקיעים המוסדיים הישראלים היא מוקדמת ליום 30.11.2006, הם היו זכאים לפיצוי נמוך יחסית (סעיף 28 בחוות דעתו); פעילות סוחרים יומיים - כאשר קיימים פערים בין שער המניה בשעת סגירת הבורסה בתל-אביב, לשעת פתיחת המסחר בארצות-הברית, או להיפך, גדל היקף המסחר התוך יומי בין הבורסות (סעיף 32 בחוות הדעת). הסדר הפשרה קבע שאם הרווחים שצבר סוחר שכזה במהלך התקופה עולים על ההפסד שספג ביום פרסום ההודעה על הטעות הוא לא יהיה זכאי לפיצוי (סעיף 37 בחוות הדעת); מכירת מניות מהבורסה בתל-אביב לבורסה בניו-יורק - בחודש אוגוסט 2007 מניות רבות של המשיבה נמכרו ממחזיקים בבורסה בתל-אביב למחזיקים בבורסה בניו-יורק. מאחר שמועד רכישה זה זיכה בפיצוי גבוה במדרג שנקבע בהסדר הפשרה, הרי שהמשמעות היא שכל מניה שעברה באותה עת מהבורסה בתל-אביב לבורסה בניו-יורק הייתה זכאית לפיצוי בשיעור הגבוה שנקבע בהסדר הפשרה ובכך תרמה להגדלת הפער בין שיעור הפיצוי שחולק למשקיעים שמניותיהם נסחרו בבורסה בניו-יורק לבין אלה שמניותיהם נסחרו בבורסה בתל-אביב (סעיפים 33 - 34, 39 – 41 בחוות הדעת).

55. אין לכחד, הפער בין חלקם היחסי של חברי הקבוצה הישראלים בשווי מניות וריפון (7.2%) לבין חלקם המשוער בפיצוי ששולם לפי הסדר הפשרה (3.3%) הוא פער מטריד. ואולם, לאחר ששקלתי בדבר הגעתי למסקנה כי בפער זה לבדו אין די על מנת להצדיק את המסקנה כי קיימת אפשרות סבירה שיקבע כי "התוצאה חורגת באופן ברור ובלוט מהסביר", כפי שנדרש בפס"ד שטרן. המומחה בהיר עמד על כך שנוסחת הפיצוי תלויה במספר משתנים (אשר נקבעו בשים לב לעילת התביעה הנטענת), ויתכן שיש מתאם בין משתנים אלו לבין הבורסה בה נסחרו המניות, כך שהפיצוי לו היו זכאים בעלי המניות הישראלים לפי הסדר הפשרה האמריקאי היה מלכתחילה נמוך מחלקם היחסי בשווי מניות וריפון. כמו כן, על פי הנמסר לי, אין אפשרות לזהות במדויק מיהם חברי הקבוצה הישראלים, והניתוחים שנעשו הם לפיכך בגדר קירובים בלבד, ויתכן שיש בהם טעות לכאן או לכאן (כך, למשל, יתכן שיש גופים זרים שהחזיקו במניות וריפון בבורסה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 15-05-22300 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

- 1 הישראלית, אשר הפיצוי לו זכו לא נחשב לצורך החישוב כפיצוי לחברי הקבוצה הישראלים, ויתכן
2 שיש גופים ישראלים, שהחזיקו במניות וריפון בבורסה בניו-יורק, אשר הפיצוי לו זכו הובא
3 בחישוב הפיצוי לחברי הקבוצה הישראלים). במצב דברים זה, ובהינתן המודעות של בית המשפט
4 הפדרלי בקליפורניה, לפחות בעת אישור הסדר הפשרה האמריקאי, למורכבות הנובעת מקיומם
5 של חברי הקבוצה הישראלים, הכף נוטה לכיוון הכרה בהסדר הפשרה האמריקאי למרות הפער
6 האמור בתוצאות ההסדר.
- 7
- 8 56. **המסקנה העולה מהדיון עד כה היא שלפי התשתית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט, אין**
9 **אפשרות סבירה שבית המשפט ימנע מהכרה אגבית בפסק האמריקאי המאשר את הסדר**
10 **הפשרה האמריקאי, וזאת ביחס לכלל חברי הקבוצה הישראלים.**
- 11
- 12 **ו. האם הפסק האמריקאי לאחר קליטתו יוצר מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה**
13 **הישראלים?**
- 14
- 15 57. ההכרה האגבית בפסק-החוץ המאשר את הסדר הפשרה האמריקאי מקנה לו מעמד נורמטיבי
16 במשפט הישראלי, ומכשירה את האפשרות כי יצור מעשה בית דין ביחס לעילות תביעה
17 ופלוגתאות שנידונו במסגרתו. בהקשר בו עסקינן, ובשים לב לכך שהתביעה דגן היא ביחס לאותם
18 אירועים ואותן עילות תביעה שהוסדרו בהסדר הפשרה האמריקאי (פרסום אותו פרט מטעה
19 באותם שלושה דוחות כספיים של וריפון), המסקנה המתחייבת מכך היא שהכרה בפסק
20 האמריקאי תיצור השתק עילה נגד ניהול התביעה דגן, הן כלפי המבקש והן כלפי כלל חברי
21 הקבוצה.
- 22
- 23 58. **לאור האמור אין מנוס מדחיית בקשת האישור שלפניי, וזאת הן מחמת העדר עילה אישית (עילת**
24 **תביעתו של המבקש מוצתה על פי הראיות שלפניי בפסק האמריקאי) והן מחמת העדר אפשרות**
25 **סבירה כי התובענה תוכרע לטובת חברי הקבוצה הישראלים.**
- 26
- 27 **ז. פסיקת גמול למבקש ולבאי הכוח המייצגים**
- 28
- 29 59. למרות דחיית בקשת האישור סבורני כי יש מקום לפסוק גמול למבקש ולבאי הכוח המייצגים,
30 וזאת בהתאם לסעיף 22(ג)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, המאפשר לבית המשפט "במקרים מיוחדים
31 ומטעמים מיוחדים שיירשמו – לפסוק גמול למבקש או לתובע המייצג אף אם לא אושרה
32 התובענה הייצוגית או שלא ניתנה הכרעה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה...".
- 33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

60. ואלו הטעמים המיוחדים המצדיקים את פסיקת הגמול במקרה שלפניי: כמובהר בפסקה 51 לעיל, במהלך הדיון בתיק זה הודיעה המשיבה כי מנהלת התביעות החליטה לאשר לחברי קבוצה ישראלים סכום נוסף בסך 1.29 מיליון דולר, בגין תביעות שלא הוכרו בעבר. המשיבה הבירה כי החלטה זו התקבלה על ידי מנהלת התביעות ללא כל מעורבות מצידה, ואולם קשה להשתחרר מהרושם שעקשנותם של המבקש ובאי הכוח המייצגים בתיק שלפניי, והחשש שמא תביעתם תתקבל, השפיעו על הנכונות לבחון מחדש תביעות אלו במחצית השנייה של שנת 2016, קרוב לשלוש שנים לאחר שחלף המועד האחרון להגשת תביעות על פי הסדר הפרשה האמריקאי.

8

9 ויובהר, קשה לחלוק כיום על כך שלבאי הכוח המייצגים בהליך הנוכחי, שהיו גם באי הכוח המייצגים בבקשת שטרן, ואשר הגישו את ההתנגדות בהליך האמריקאי, בעקבותיה הוכנה והופעלה תוכנית היידוע, היה תפקיד מפתח בהגנה על זכויות חברי הקבוצה הישראלים בהליך שנוהל שם. ואולם, בגין התועלת האמורה היה מקום לבקש גמול מבית המשפט שדן בהסדר הפרשה האמריקאי, דהיינו בית המשפט הפדרלי בקליפורניה (ראו החלטתי מיום 14.1.2016 בבקשה לפסיקת גמול ושכר טרחה בבקשת שטרן, בקשה שהוגשה לאחר שניתן פס"ד שטרן). מכאן שהגמול שבאפשרותי לפסוק להם הוא רק בגין הסכום הנוסף האמור (1.29 מיליון דולר), שלהתרשמותי יש קשר בין הנכונות לשלמו לבין הנקיטה בהליך שלפניי.

17

61. בשים לב לתועלת עצמחה לחברי הקבוצה הישראלים מפועלם של המבקש ובאי הכוח המייצגים בהליך שלפניי הריני לפסוק להם גמול כולל בסכום של 1.15 מיליון ש"ח בתוספת מע"מ. חלוקת הגמול בין המבקש לבין באי הכוח המייצגים תבוצע על פי ההסכמים ביניהם.

20

21

22

סוף דבר

23

62. דין בקשת האישור שלפניי להידחות מאחר שאין אפשרות סבירה כי יקבע שפסק-החוץ המאשר את הסדר הפרשה האמריקאי אינו יוצר מעשה בית דין המונע ניהול תובענה ייצוגית בישראל, ביחס לאותם פרסומים מטעים לגביהם נוהל ההליך האמריקאי.

26

27

63. למען הסדר הטוב אציין כי הצדדים בכתבי טענותיהם המפורטים לעילא ולעילא העלו טענות נוספות (כדוגמת טענות המשיבה להתיישנות, וכן למניעות ולחוסר תום לב לאור הזיקות שבין המבקש ובאי הכוח המייצגים במקרה דנן למבקש ובאי הכוח המייצגים בבקשת שטרן), אשר לאור המסקנה שאליה הגעתי, אינני רואה צורך להתייחס אליהן.

31

32

33

34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22300-05-15 הייט נ' VERIFONE SYSTEMS, INC

1 64. הגמול כאמור בפסקה 61 לעיל ישולם בתוך 14 יום ממועד מתן פסק דין זה.

2

3 65. המזכירות תעביר עותק של החלטה זו למנהל בתי המשפט על מנת שיעדכן את פנקס התובענות
4 הייצוגיות.

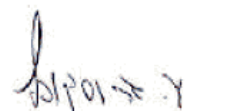
5

6 ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ח, 14 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

7

8

9

יוסף גרוסקופף, שופט

10

11

12

13